

Judikatúra Súdneho dvora EÚ

**relevantná pre oblasť justičnej
spolupráce v trestných veciach**

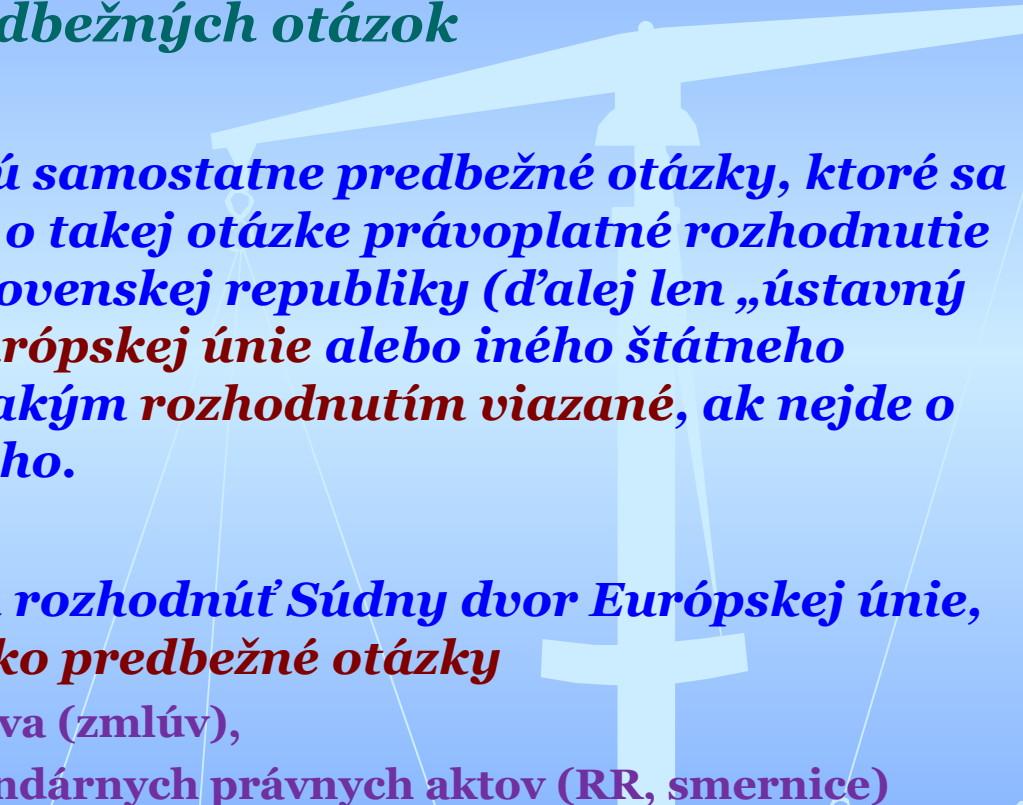
Omšenie 05.06.2017

Alica Kováčová PhD.

medzinárodný odbor

G P S R

Vnútroštátna právna úprava

- **§ 7 - Posudzovanie predbežných otázok**
 - **(1) OČTK a súd posudzujú samostatne predbežné otázky, ktoré sa v konaní vyskytnú; ak je o takej otázke právoplatné rozhodnutie súdu, Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), Súdneho dvora Európskej únie alebo iného štátneho orgánu, OČTK a súd sú takým rozhodnutím viazané, ak nejde o posúdenie viny obvineného.**
 - **(2) ...**
 - **(3) Otázky, o ktorých má rozhodnúť Súdny dvor Európskej únie, sa nemôžu posudzovať ako predbežné otázky**
 - výkladu primárneho práva (zmlúv),
 - platnosti a výkladu sekundárnych právnych aktov (RR, smernice)
-

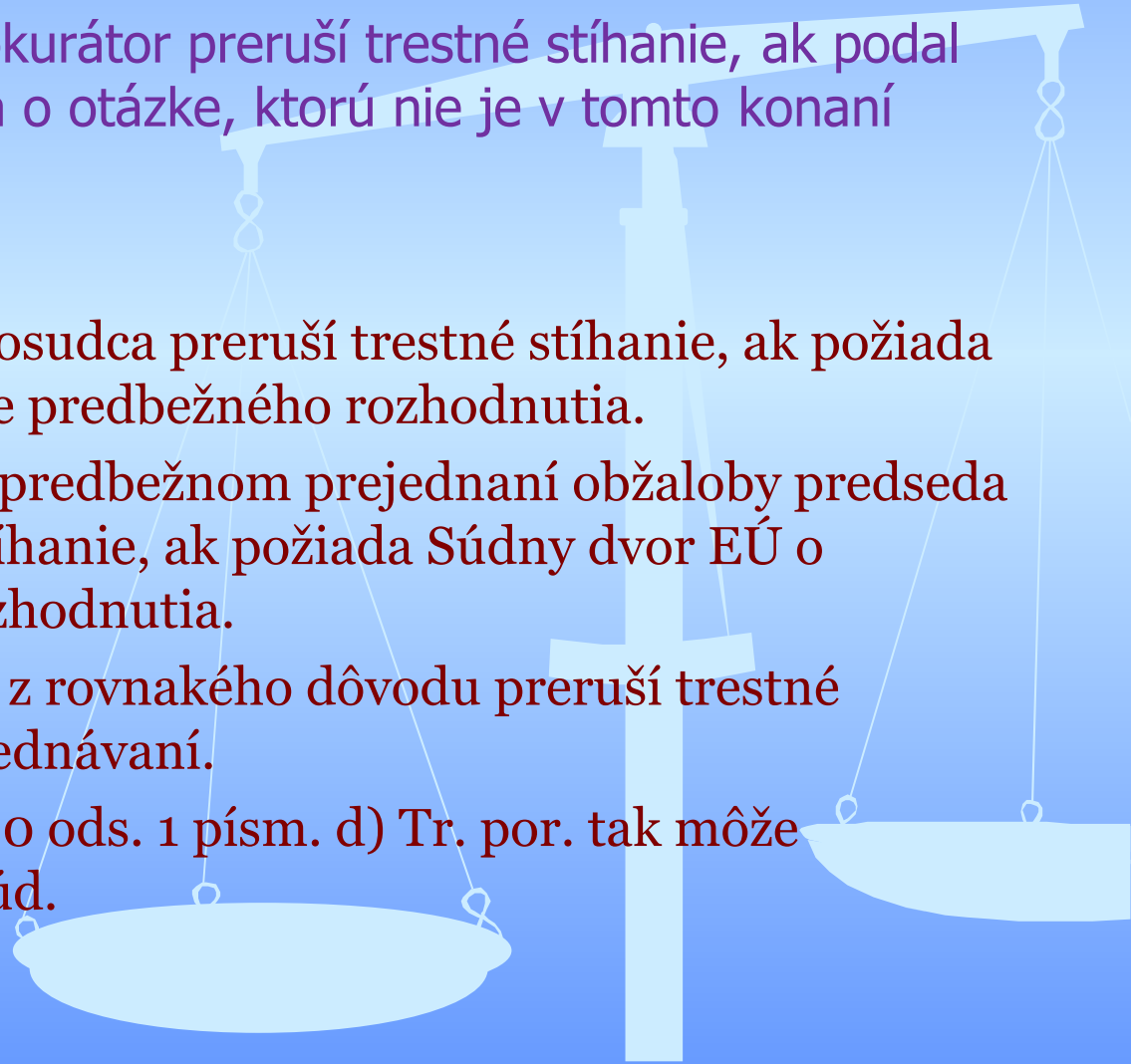
Vnútroštátna právna úprava

■ **PROKURÁTOR:**

- § 228 ods. 4 Tr. por. prokurátor preruší trestné stíhanie, ak podal návrh na začatie konania o otázke, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

■ **SÚD:**

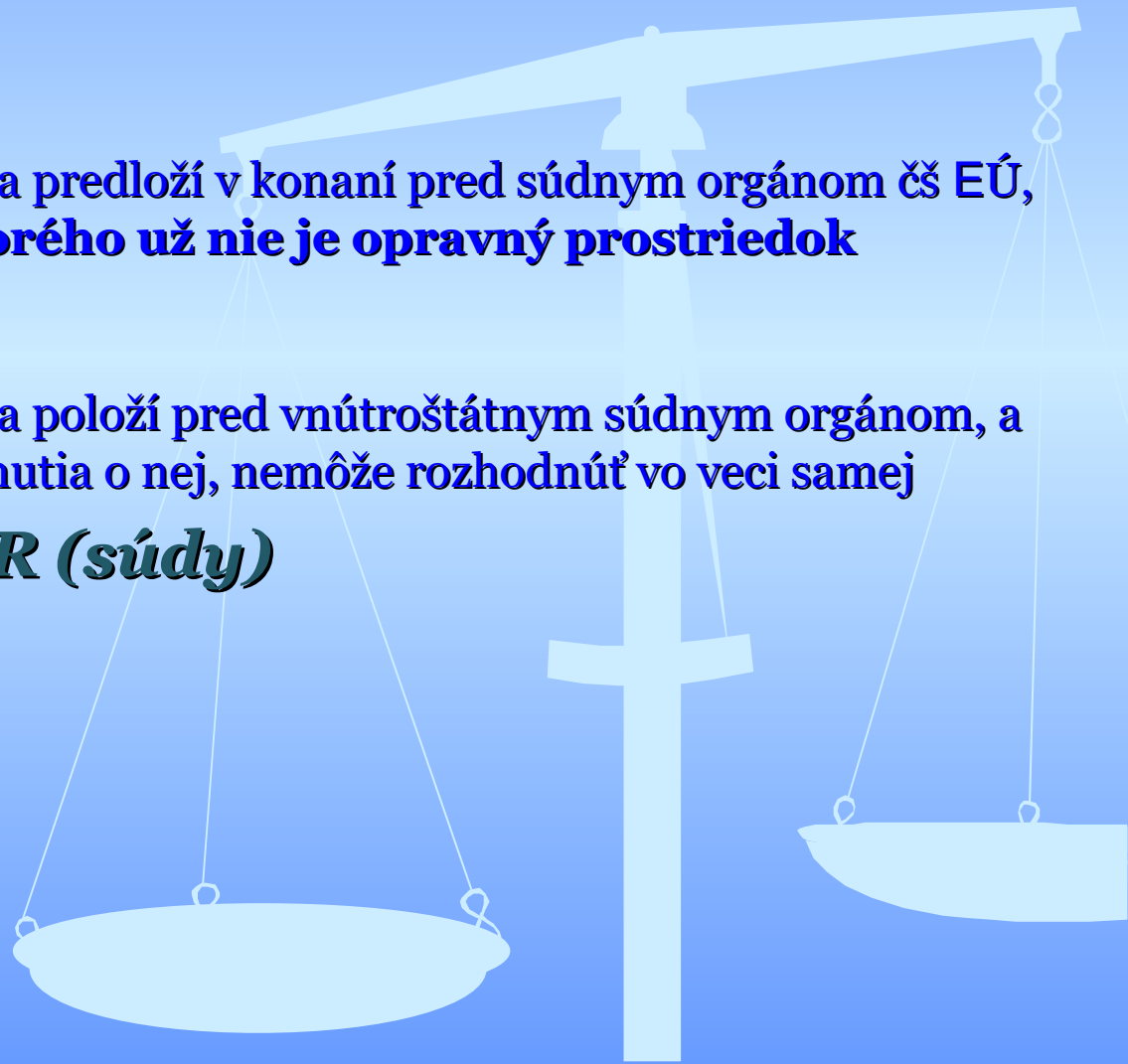
- § 241 ods. 3 Tr. por. samosudca preruší trestné stíhanie, ak požiadá Súdny dvor EÚ o vydanie predbežného rozhodnutia.
- § 244 ods. 4 Tr. por. pri predbežnom prejednaní obžaloby predseda senátu preruší trestné stíhanie, ak požiadá Súdny dvor EÚ o vydanie predbežného rozhodnutia.
- § 283 ods. 1 Tr. por. súd z rovnakého dôvodu preruší trestné stíhanie na hlavnom pojednávaní.
- § 318 ods. 1 a podľa § 320 ods. 1 písm. d) Tr. por. tak môže postupovať aj odvolací súd.

Súdny dvor Európskej Únie

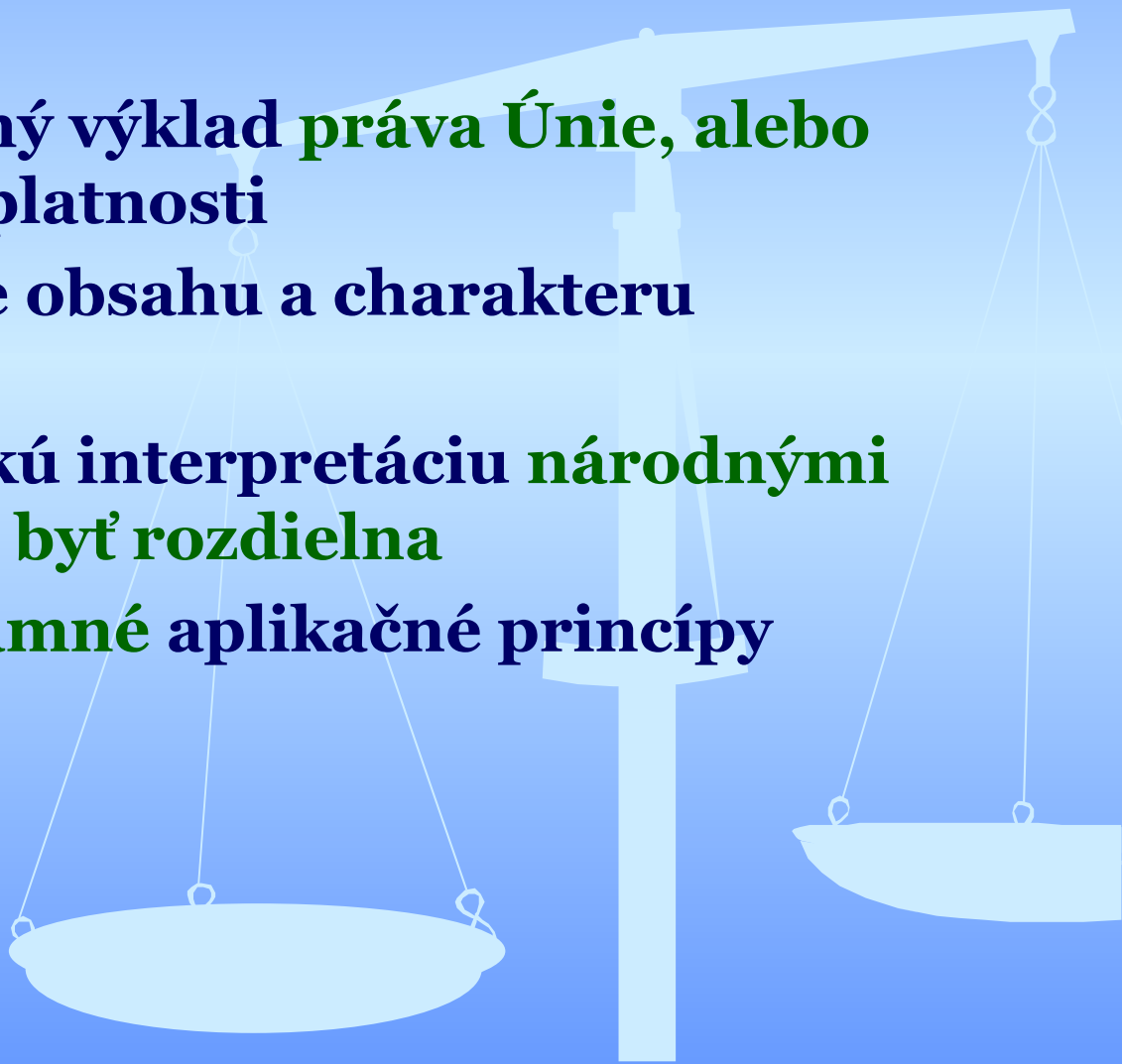
-prejudiciálne otázky

- **Čl. 267.ZFEU**
- **Obligatórne**
 - ak sa prejudiciálna otázka predloží v konaní pred súdnym orgánom čl EÚ, **proti rozhodnutiu ktorého už nie je opravný prostriedok**
- **Fakultatívne**
 - ak sa prejudiciálna otázka položí pred vnútroštátnym súdnym orgánom, a ten usúdi, že bez rozhodnutia o nej, nemôže rozhodnúť vo veci samej
- ***Justičné orgány SR (súdy)***

Súdny dvor Európskej Únie

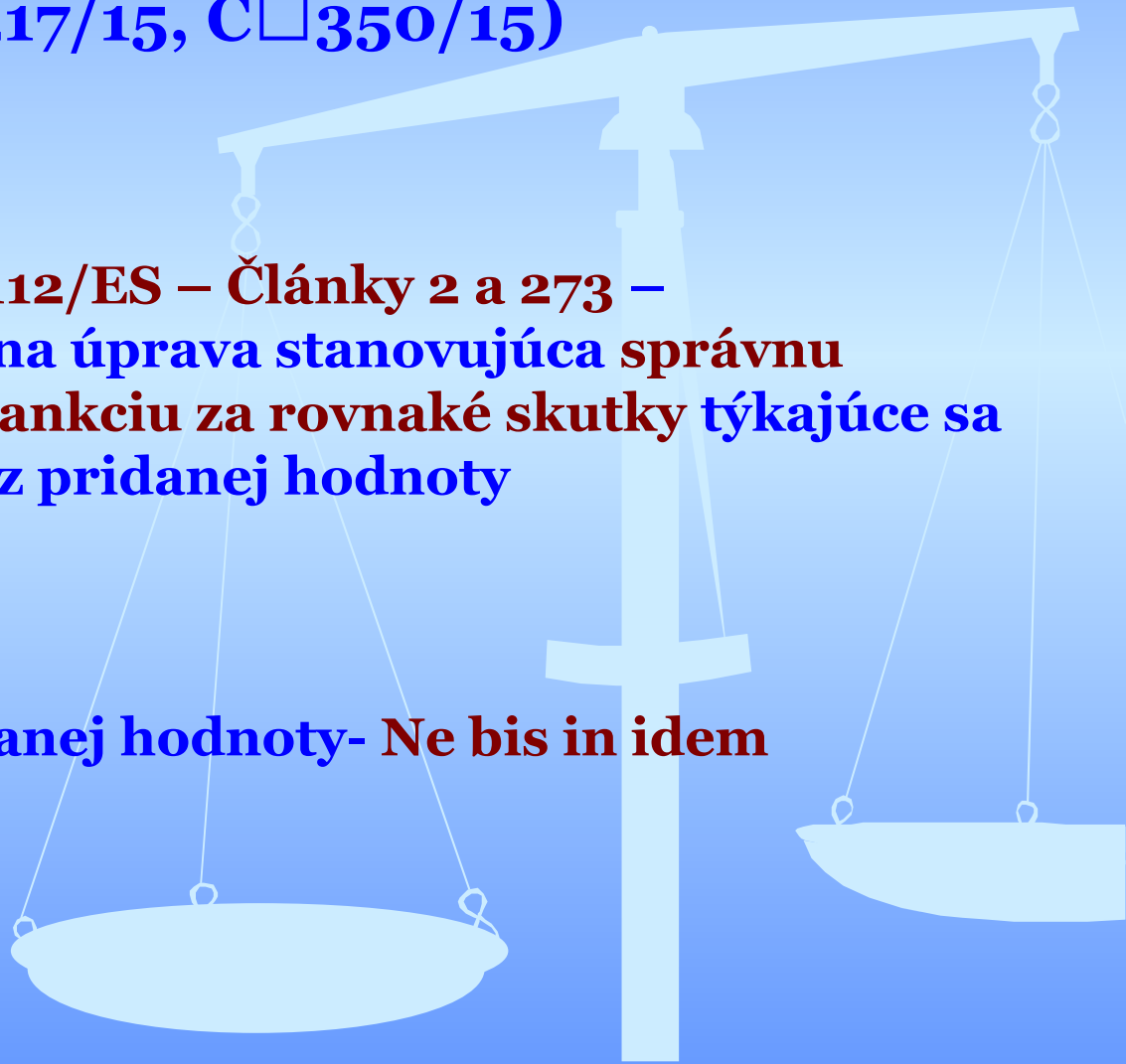
- **Úloha SDEÚ**
- **Poskytnúť jednotný výklad práva Únie, alebo rozhodnúť o jeho platnosti**
- **Zaistiť zachovanie obsahu a charakteru únievého práva**
- **Zabezpečiť rovnakú interpretáciu národnými súdmi - nemala by byť rozdielna**
- **Formulovať významné aplikačné princípy európskeho práva**

Massimo Orsi , Luciano Baldetti

rozsudok z 5.4.2017

- **Spojené veci (C-217/15, C-350/15)**
- **Výklad**
 - – **Smernica 2006/112/ES – Články 2 a 273 – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca správnu sankciu a trestnú sankciu za rovnaké skutky týkajúce sa nezaplatenia dane z pridanej hodnoty**
- **Oblasť**
 - **Dane – Daň z pridanej hodnoty- Ne bis in idem**

Massimo Orsi , Luciano Baldetti

rozsudok z 5.4.2017

■ Prejudiciálna otázka:

- prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýtal, či sa majú článok 50 Charty a článok 4 Protokolu č. 7 k EDĽP vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ako je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá umožňuje vedenie trestného stíhania za nezaplatenie DPH po právoplatnom uložení správnej sankcie za rovnaký skutok

■ Rozsudok:

- Článok 50 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že **nebráni** vnútroštátnej právnej úprave, ako je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá umožňuje **vedenie trestného stíhania** za nezaplatenie dane z pridanej hodnoty po právoplatnom uložení daňovej sankcie **za ten istý skutok**, ak sa táto **sankcia uložila obchodnej spoločnosti** s právnou subjektivitou, zatiaľ čo uvedené **trestné stíhanie sa vedie proti fyzickej osobe**.

Gerrito van Vemdeo

rozsudok z 25.1.2017

- **Vec : C-582/15,**
- **Výklad**
 - **Rámcové rozhodnutie 2008/909/SVV, čl. 28**
 - **Pojem ,vyhlásenie konečného rozsudku“**
- **Oblasť**
 - **Justičná spolupráca v trestných veciach – Vzájomné uznávanie rozsudkov**

Gerrito van Vemdeo

rozsudok z 25.1.2017

■ Prejudiciálna otázka:

- „Má sa článok 28 ods. 2 prvá veta rámcového rozhodnutia 2008/909 vykladať v tom zmysle, že tam uvedené vyhlásenie sa môže týkať len rozsudkov vyhlásených pred 5. decembrom 2011, bez ohľadu na to, kedy tieto rozsudky nadobudli právoplatnosť, alebo sa má toto ustanovenie vykladať v tom zmysle, že vyhlásenie sa môže týkať len rozsudkov, ktoré nadobudli právoplatnosť pred 5. decembrom 2011?“

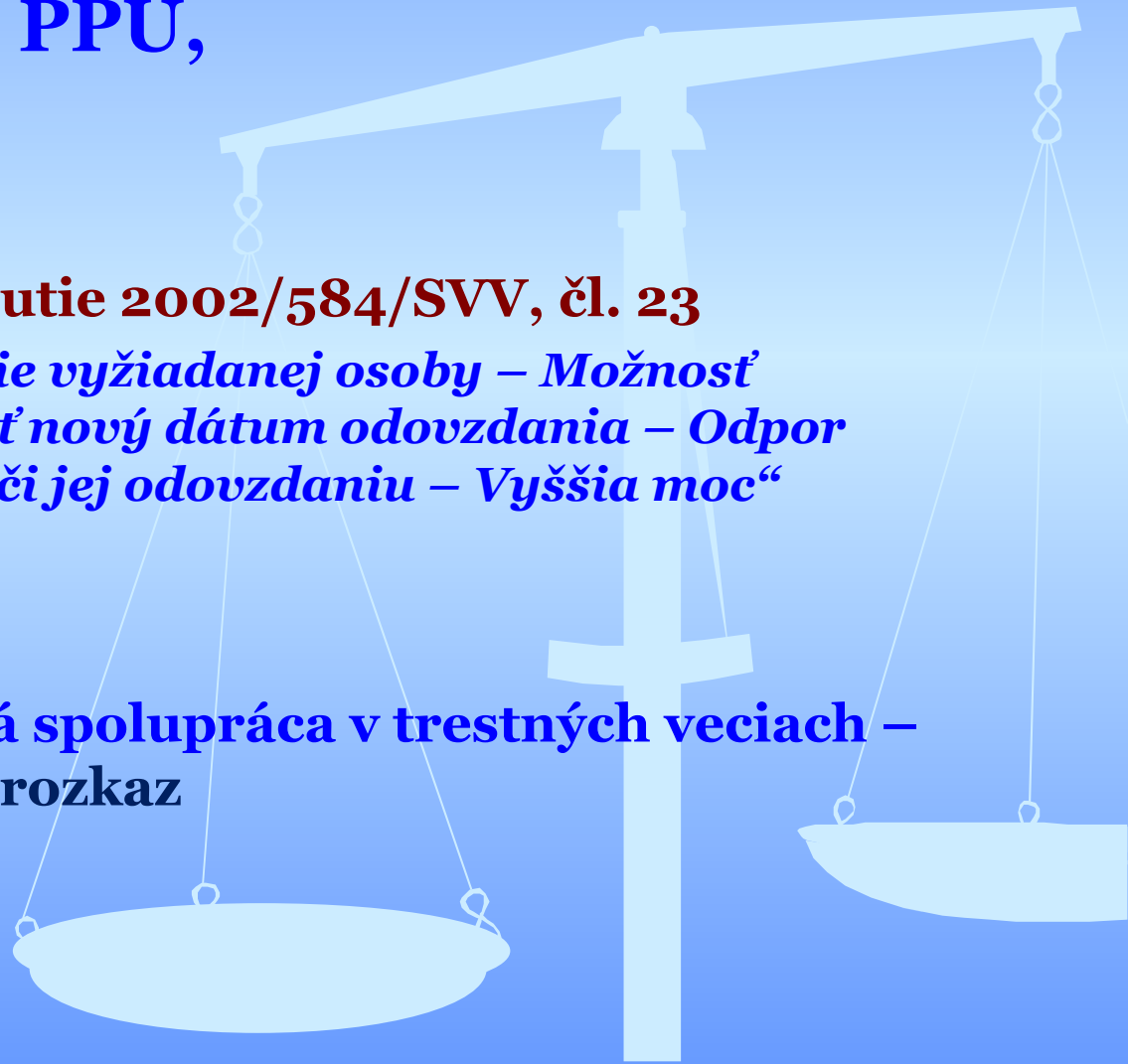
■ Rozsudok:

- Článok 28 ods. 2 prvá veta rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii sa má vykladať v tom zmysle, že sa týka len rozsudkov, ktoré nadobudli právoplatnosť pred dátumom uvedeným dotknutým členským štátom.

Tomas Vilkas

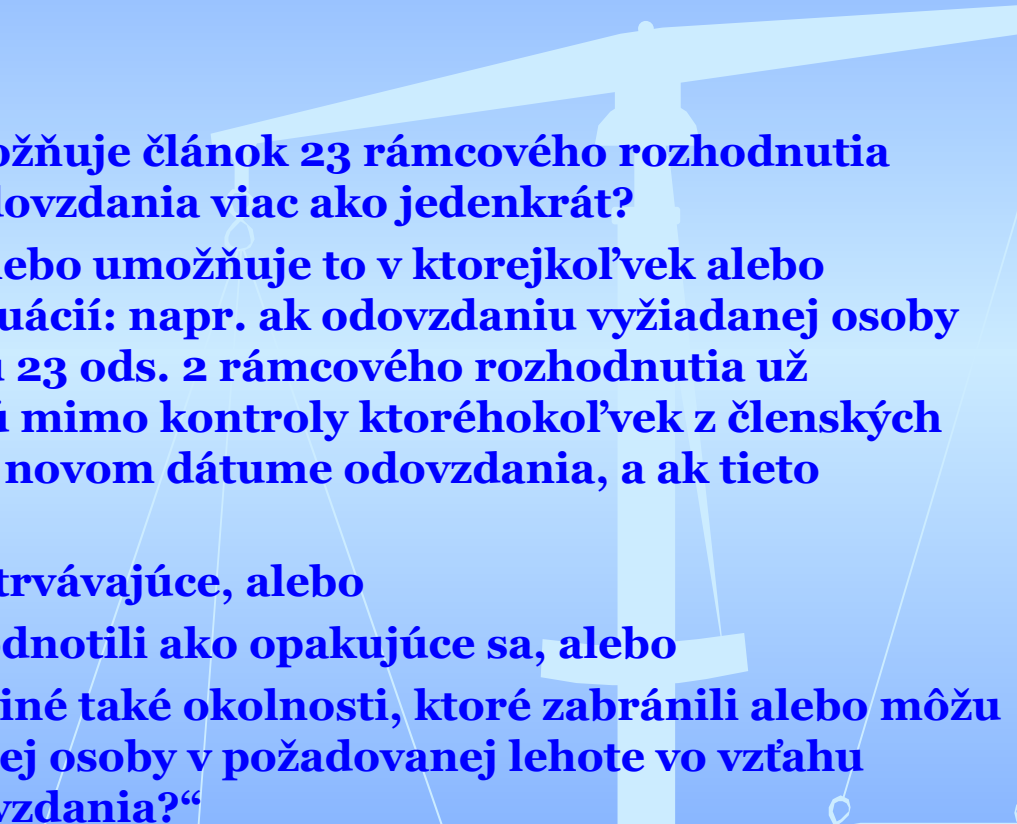
rozsudok z 25.1.2017

- **Vec : C-640/15 PPU,**
- **Výklad**
 - **Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV, čl. 23**
 - *Lehota na odovzdanie vyžiadanej osoby – Možnosť opakovane dohodnúť nový dátum odovzdania – Odpor vyžiadanej osoby voči jej odovzdaniu – Vyššia moc“*
- **Oblasť**
 - **Policajná a justičná spolupráca v trestných veciach – Európsky zatýkací rozkaz**

Tomas Vilkas

rozsudok z 25.1.2017

- **Prejudiciálne otázky:**
 - 1. **Predpokladá alebo umožňuje článok 23 rámcového rozhodnutia dohodu o novom dátume odovzdania viac ako jedenkrát?**
 - 2. **Ak áno, predpokladá alebo umožňuje to v ktorejkoľvek alebo všetkých z nasledujúcich situácií: napr. ak odovzdaniu vyžiadanej osoby v lehote stanovenej v článku 23 ods. 2 rámcového rozhodnutia už zabránili okolnosti, ktoré sú mimo kontroly ktoréhokoľvek z členských štátov, čo viedlo k dohode o novom dátume odovzdania, a ak tieto okolnosti:**
 - – sa vyhodnotili ako pretrvávajúce, alebo
 - – hoci pominuli, sa vyhodnotili ako opakujúce sa, alebo
 - – hoci pominuli, nastali iné také okolnosti, ktoré zabránili alebo môžu brániť odovzdaniu vyžiadanej osoby v požadovanej lehote vo vzťahu k danému novému dňu odovzdania?“
-

Tomas Vilkas

rozsudok z 25.1.2017

■ **Rozsudok**

- **Článok 23 ods. 3 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že v situácii, o akú ide vo veci samej, vykonávajúci súdny orgán a súdny orgán, ktorý vydal zatykač, si podľa tohto ustanovenia dohodnú nový dátum odovzdania, pokiaľ odovzdaniu vyžiadanej osoby do desiatich dní od prvého nového dátumu odovzdania dohodnutého podľa uvedeného ustanovenia nebráni odpor opakovane kladený touto osobou, za predpokladu, že z dôvodu mimoriadnych okolností tento odpor orgány nemohli predvídať a že jeho dôsledkom na odovzdanie nebolo možné zabrániť napriek náležitej starostlivosti vynaloženej uvedenými orgánmi, čo musí overiť vnútroštátny súd.**
- **Článok 15 ods. 1 a článok 23 rámcového rozhodnutia sa majú vykladať v tom zmysle, že tieto orgány sú v prípade uplynutia lehôt stanovených v tomto článku 23 naďalej povinné dohodnúť si nový dátum odovzdania.**

Jozef Grundza

rozsudok z 11.1.2017

■ **Vec : C-289/15 ,**

■ **Výklad**

- **Rámcové rozhodnutie 2008/909/SVV, čl. 7 , čl. 9**
- **Podmienka obojstrannej trestnosti – Dôvod neuznania a nevykonania založený na neexistencii obojstrannej trestnosti – Odsúdenie štátneho príslušníka vykonávajúceho štátu v štáte pôvodu za marenie výkonu úradného rozhodnutia“**

■ **Oblasť**

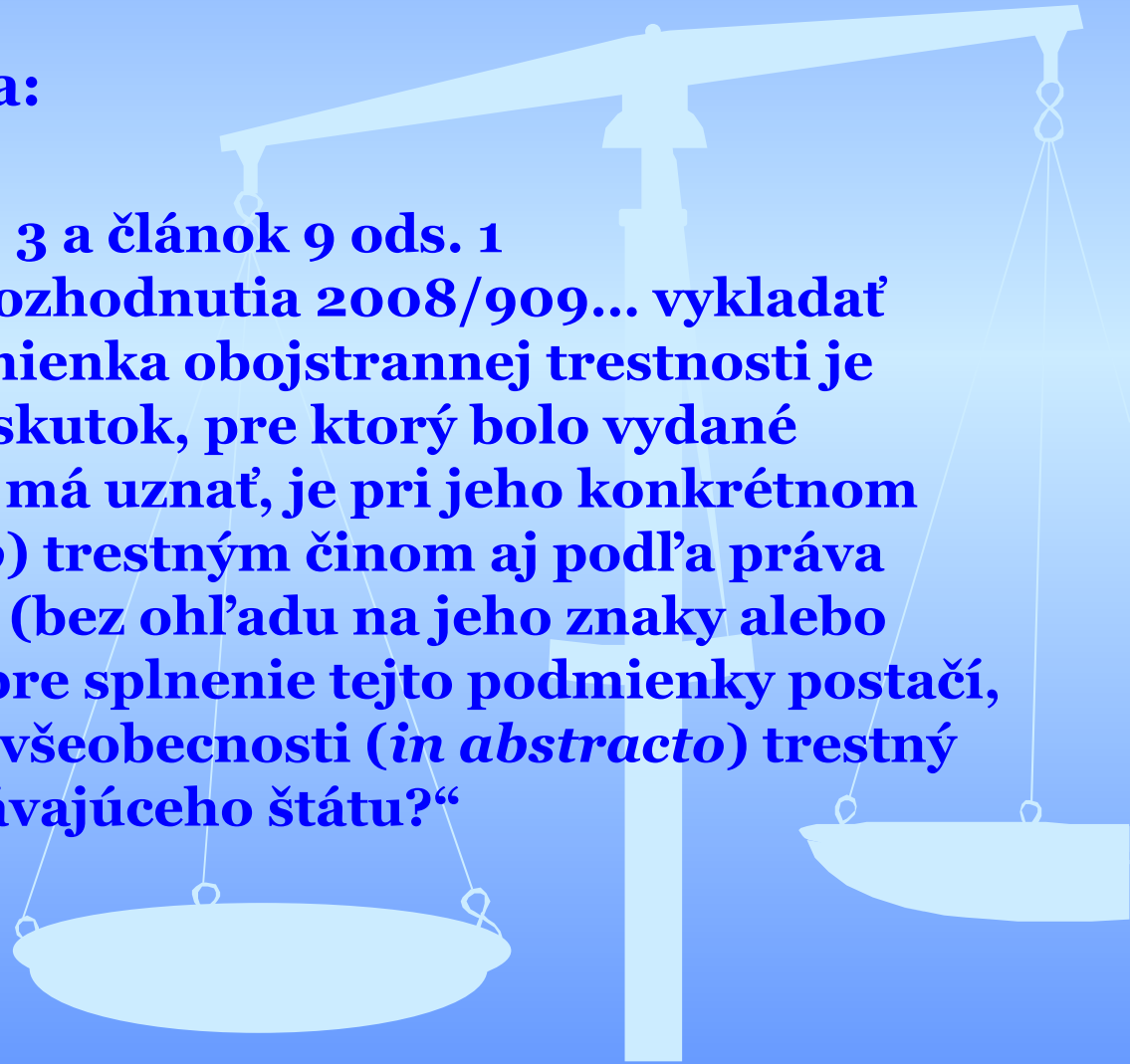
- **justičná spolupráca v trestných veciach**

Jozef Grundza

rozsudok z 11.1.2017

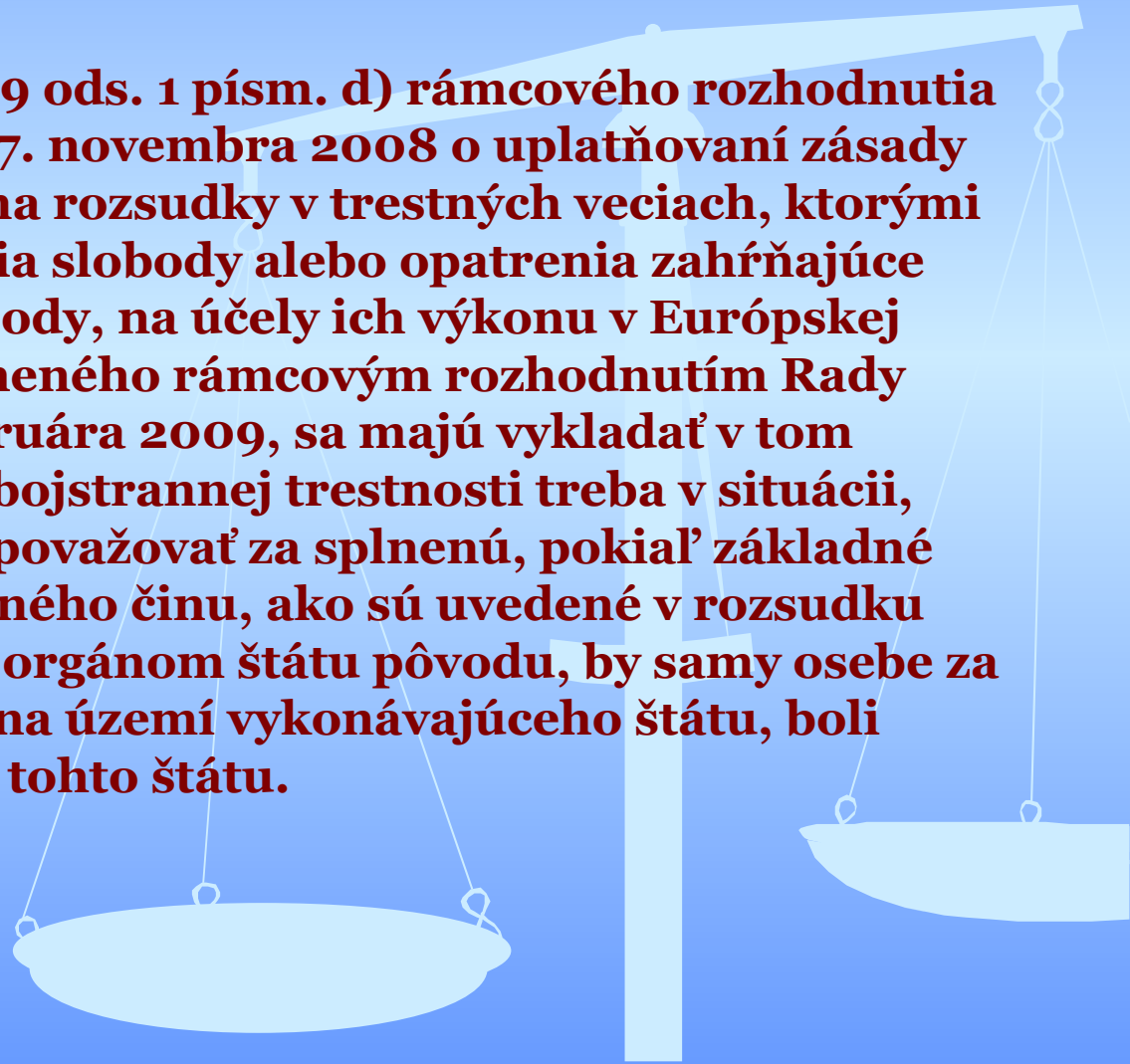
- **Prejudiciálna otázka:**
- **„Majú sa článok 7 ods. 3 a článok 9 ods. 1 písm. d) rámcového rozhodnutia 2008/909... vykladať v tom zmysle, že podmienka obojstrannej trestnosti je splnená iba vtedy, ak skutok, pre ktorý bolo vydané rozhodnutie, ktoré sa má uznať, je pri jeho konkrétnom posúdení (*in concreto*) trestným činom aj podľa práva vykonávajúceho štátu (bez ohľadu na jeho znaky alebo spôsob opisu), alebo pre splnenie tejto podmienky postačí, že takýto skutok je vo všeobecnosti (*in abstracto*) trestný aj podľa práva vykonávajúceho štátu?“**

Jozef Grundza

rozsudok z 11.1.2017

- **Rozsudok:**
- **Článok 7 ods. 3 a článok 9 ods. 1 písm. d) rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa majú vykladať v tom zmysle, že podmienku obojstrannej trestnosti treba v situácii, o akú ide vo veci samej, považovať za splnenú, pokiaľ základné skutkové okolnosti trestného činu, ako sú uvedené v rozsudku vyhlásenom príslušným orgánom štátu pôvodu, by samy osebe za predpokladu, že nastali na území vykonávajúceho štátu, boli takisto trestné na území tohto štátu.**

Halil Ibrahim Özçelik

rozsudok z 10.11.2016

■ **Vec : C-453/16 PPU,**

■ **Výklad**

■ **Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV, čl. 28**

■ **Autonómny pojem práva Únie – „justičné rozhodnutie“
vnútroštátny zatykač vydaný policajným orgánom
a potvrdený prokurátorom na účely trestného stíhania“**

■ **Oblasť**

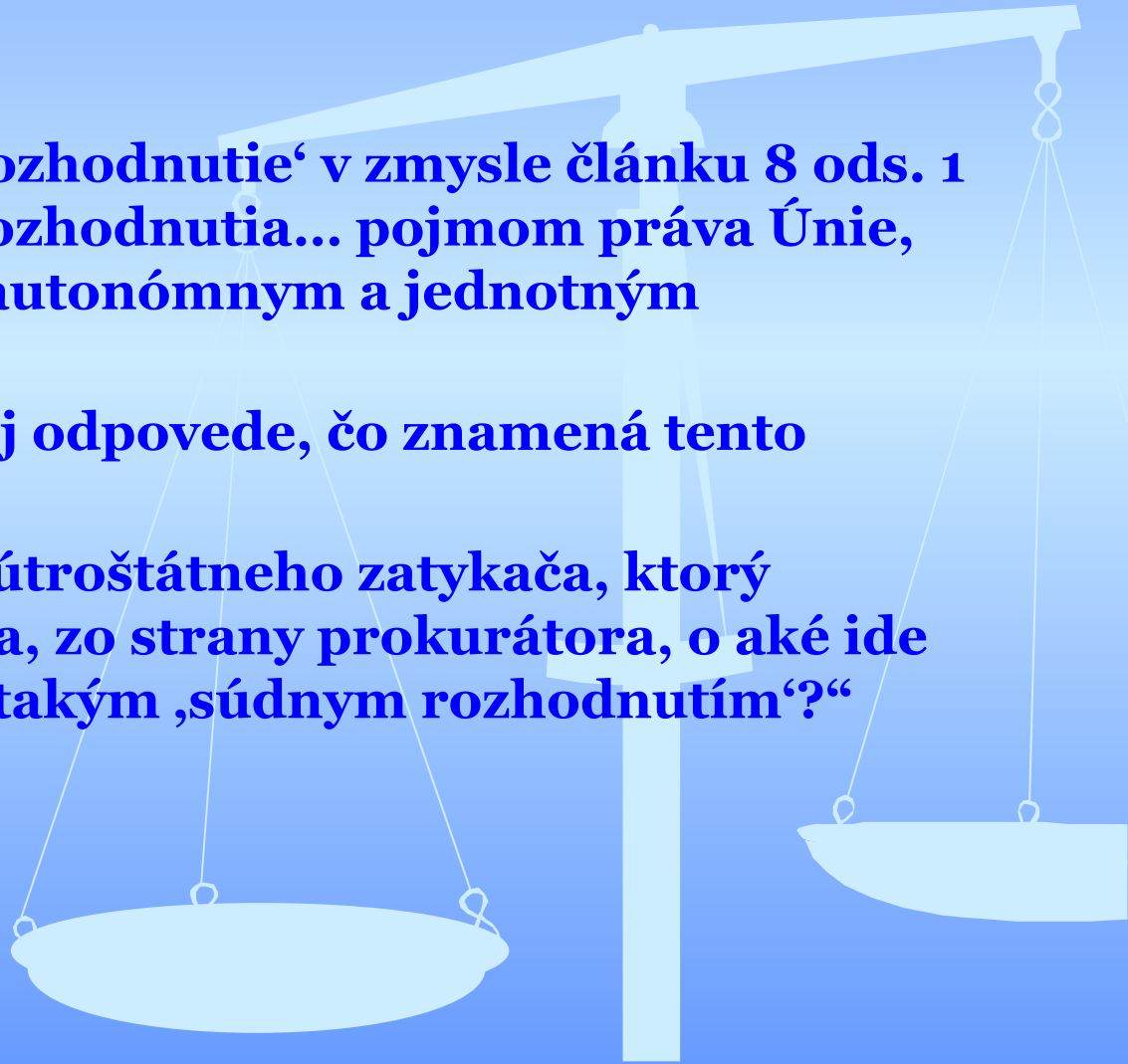
■ **Policajná a justičná spolupráca v trestných veciach –
Európsky zatýkací rozkaz**

Halil Ibrahim Özçelik

rozsudok z 10.11.2016

- **Prejudiciálne otázky:**
- **1. Je výraz ‚súdne rozhodnutie‘ v zmysle článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia... pojmom práva Únie, ktorý sa má vykladať autonómnym a jednotným spôsobom?**
- **2. V prípade kladnej odpovede, čo znamená tento pojem?**
- **3. Je potvrdenie vnútroštátneho zatykača, ktorý predtým vydala polícia, zo strany prokurátora, o aké ide v prejednávanej veci, takým ‚súdnym rozhodnutím‘?“**

Halil Ibrahim Özçelik

rozsudok z 10.11.2016

■ Rozsudok:

- Článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že potvrdenie vnútroštátneho zatykača, ktorý predtým vydal policajný orgán na účely trestného stíhania, zo strany prokuratúry, o aké ide vo veci samej, predstavuje „justičné rozhodnutie“ v zmysle tohto ustanovenia.

- **Poznámka :** Má sa na mysli rozhodnutie, ktoré vytvorilo podklad pre vydanie EZR (časť b)

Krzystof Marek Poltorak

rozsudok z 10.11.2016

■ **Vec : C-452/16 PPU**

■ **Výklad**

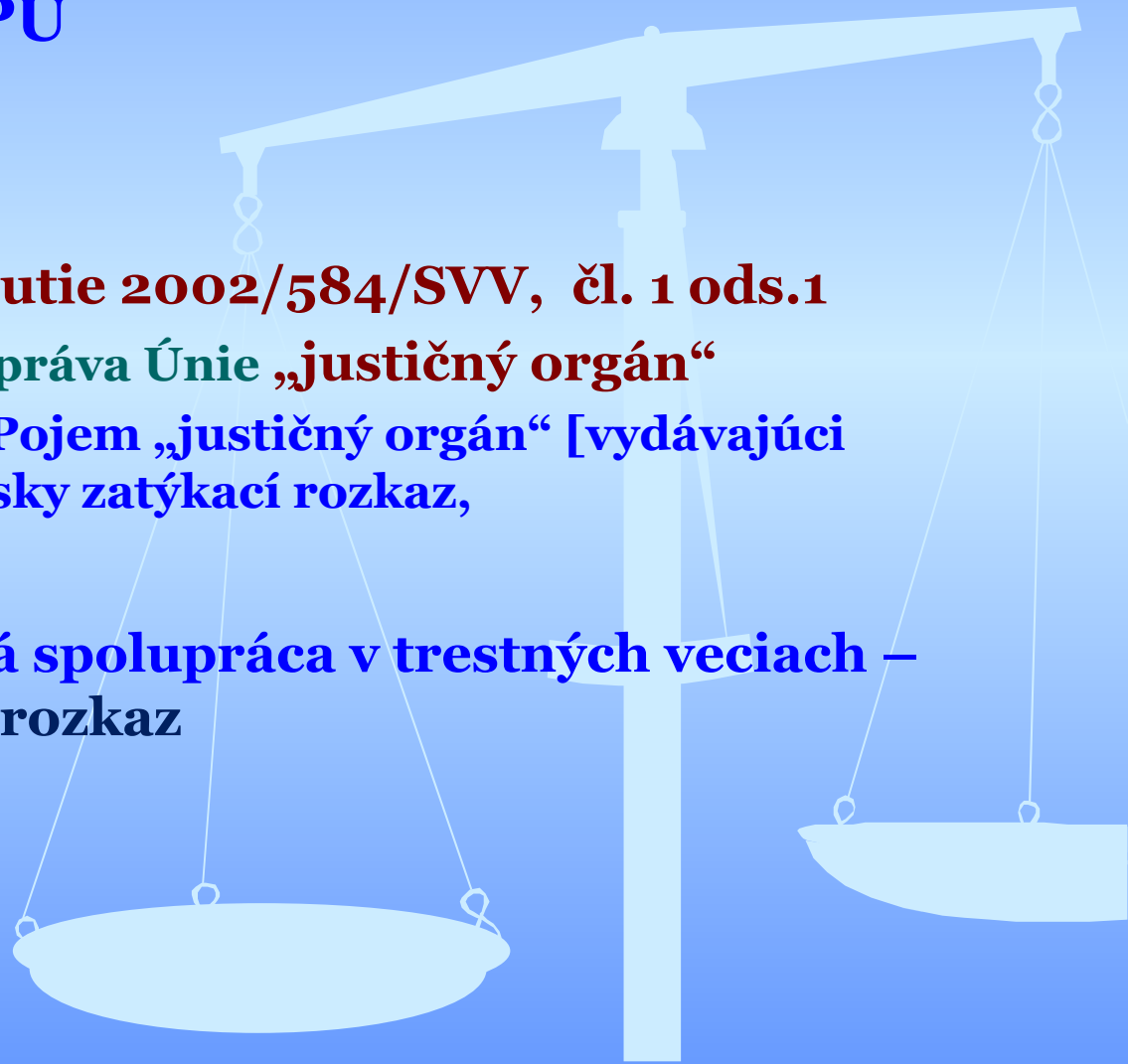
■ **Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV, čl. 1 ods.1**

■ **Autonómny pojem práva Únie „justičný orgán“**

■ **článok 6 ods. 1 – Pojem „justičný orgán“ [vydávajúci zatykač] – Európsky zatýkací rozkaz,**

■ **Oblasť**

■ **Policajná a justičná spolupráca v trestných veciach – Európsky zatýkací rozkaz**

Krzystof Marek Poltorak

rozsudok z 10.11.2016

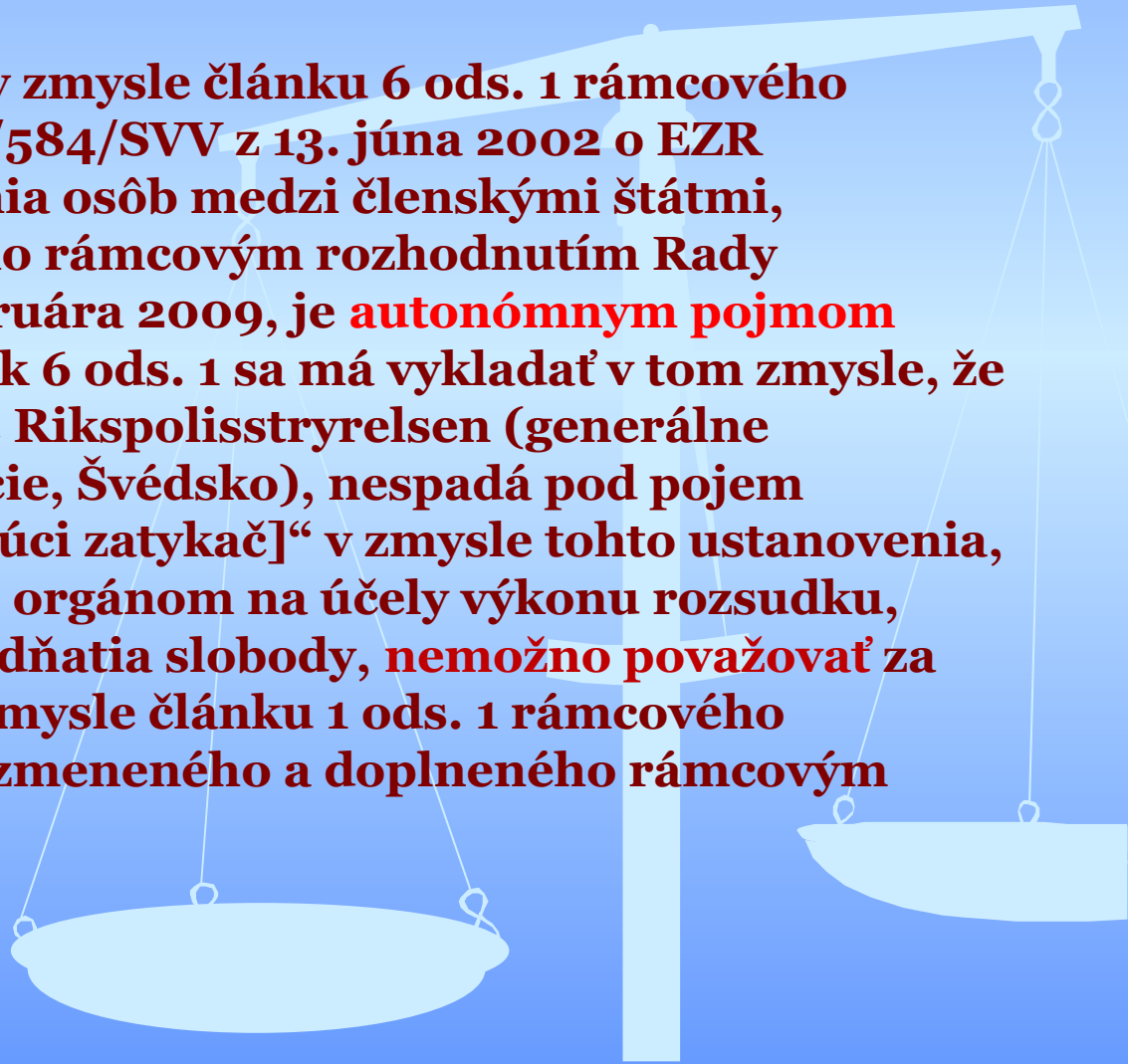
■ Prejudiciálne otázky:

- „1. Predstavujú pojem ‚justičný orgán‘ uvedený v článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia... a pojem ‚justičné rozhodnutie‘ uvedený v článku 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia... autonómne pojmy práva Únie?
- 2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, na základe akých kritérií možno určiť, či orgán členského štátu vydávajúceho EZR predstavuje ‚justičný orgán‘ takejto povahy a či európsky zatýkací rozkaz, ktorý tento orgán vydal, predstavuje z tohto dôvodu ‚justičné rozhodnutie‘ takejto povahy?
- 3. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, spadá švédske generálne riaditeľstvo štátnej polície pod pojem ‚justičný orgán‘ uvedený v článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia... a európsky zatýkací rozkaz vydaný týmto orgánom je z tohto dôvodu ‚justičným rozhodnutím‘, ako sa uvádza v článku 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia...?
- 4. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, je určenie vnútroštátneho policajného orgánu, akým je generálne riaditeľstvo štátnej polície, za justičný orgán vydávajúci EZR v súlade s právom Únie?“

Krzystof Marek Poltorak

rozsudok z 10.11.2016

- **Rozsudok:**
- **Pojem „justičný orgán“** v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o EZR a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, je **autonómnym pojmom práva Únie** a tento článok 6 ods. 1 sa má vykladať v tom zmysle, že policajný orgán, akým je Rikspolisstyrelsen (generálne riaditeľstvo štátnej polície, Švédsko), nespadá pod pojem „justičný orgán [vydávajúci zatykač]“ v zmysle tohto ustanovenia, takže EZR vydaný takým orgánom na účely výkonu rozsudku, ktorým sa ukladá trest odňatia slobody, **nemožno považovať za „súdne rozhodnutie“** v zmysle článku 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím 2009/299.

Ruslanas Kovalkovas

rozsudok z 10.11.2016

■ **Vec : C-477/16 PPU**

■ **Výklad**

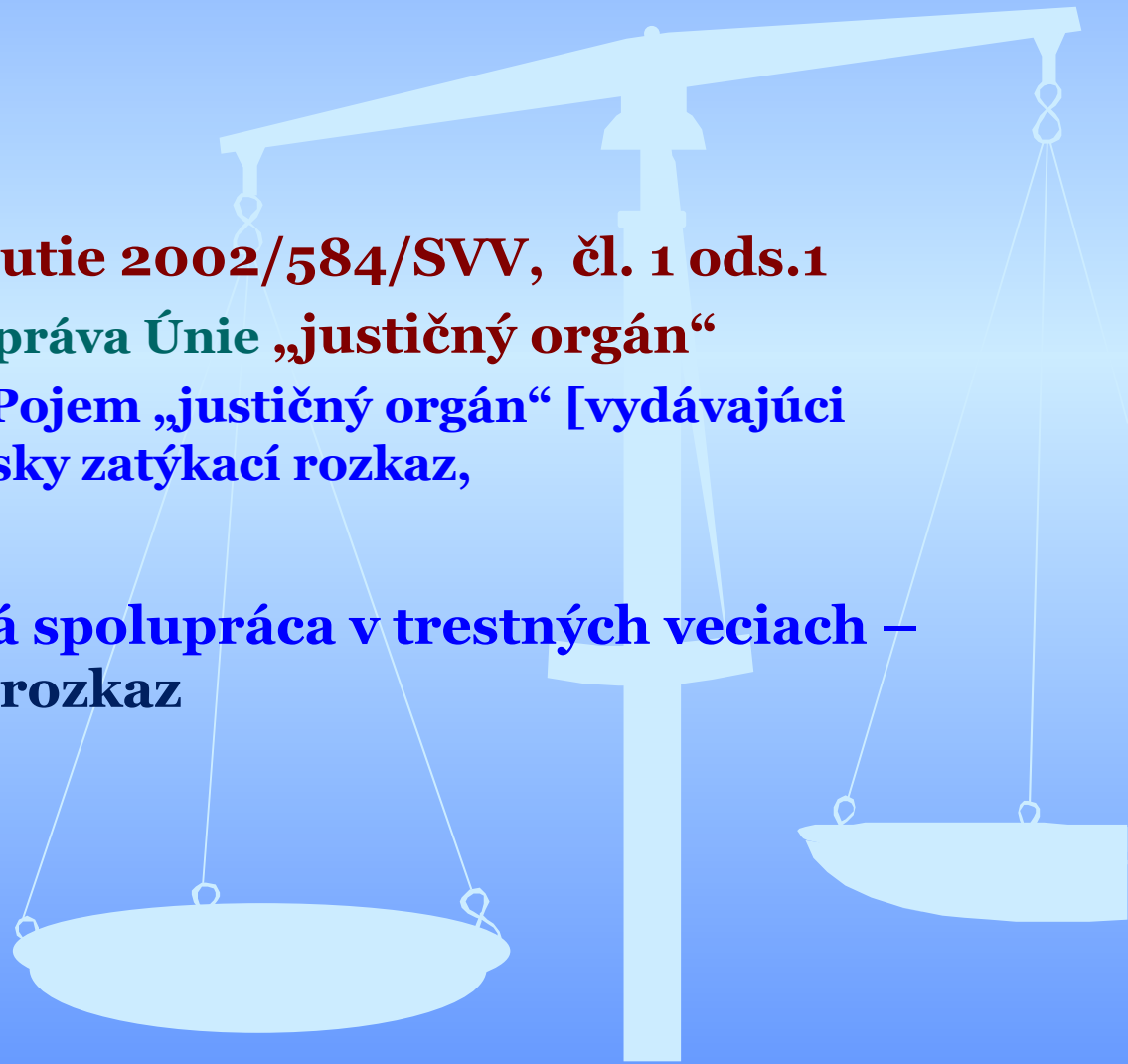
■ **Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV, čl. 1 ods.1**

■ **Autonómny pojem práva Únie „justičný orgán“**

■ **článok 6 ods. 1 – Pojem „justičný orgán“ [vydávajúci zatykač] – Európsky zatýkací rozkaz,**

■ **Oblasť**

■ **Policajná a justičná spolupráca v trestných veciach – Európsky zatýkací rozkaz**

Ruslanas Kovalkovas

rozsudok z 10.11.2016

■ Prejudiciálne otázky:

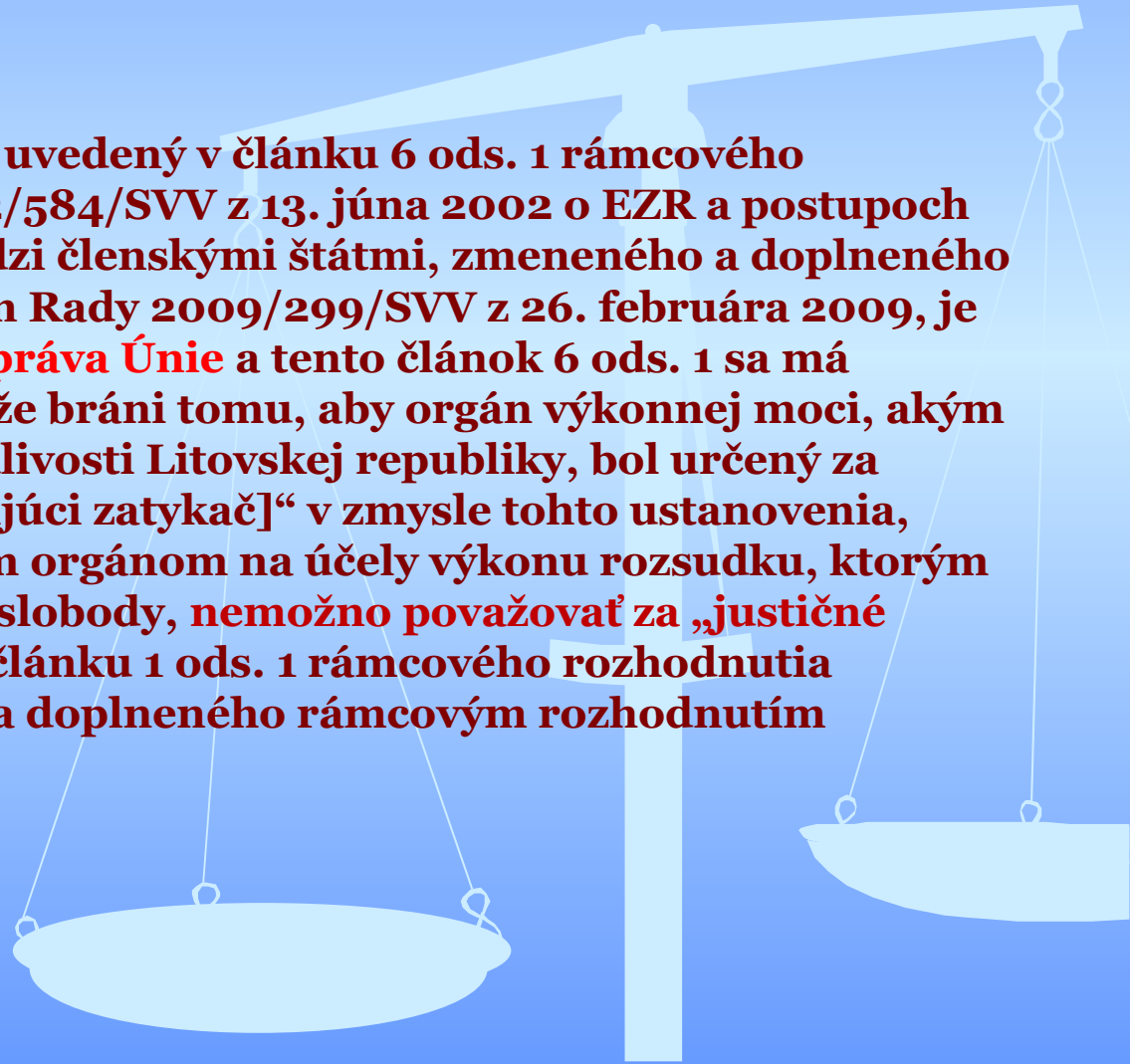
- „1. Sú pojmy ‚justičný orgán‘ uvedený v článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia... a pojem ‚justičné rozhodnutie‘ uvedený v článku 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia... autonómne pojmy práva Únie?
- 2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, na základe akých kritérií možno určiť, či orgán členského štátu vydávajúceho EZR predstavuje ‚justičný orgán‘ takejto povahy a či európsky zatýkací rozkaz, ktorý tento orgán vydal, predstavuje z tohto dôvodu ‚justičné rozhodnutie‘ takejto povahy?
- 3. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, spadá litovské ministerstvo spravodlivosti pod pojem ‚justičný orgán‘ uvedený v článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia... a európsky zatýkací rozkaz vydaný týmto orgánom je z tohto dôvodu ‚justičným rozhodnutím‘, ako sa uvádza v článku 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia...?
- 4. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, je určenie vnútroštátneho orgánu, akým je litovské ministerstvo spravodlivosti, za justičný orgán vydávajúci EZR v súlade s právom Únie?“

Ruslanas Kovalkovas

rozsudok z 10.11.2016

■ Rozsudok:

- Pojem „**justičný orgán**“ uvedený v článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o EZR a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, je **autonómnym pojmom práva Únie** a tento článok 6 ods. 1 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby orgán výkonnej moci, akým je Ministerstvo spravodlivosti Litovskej republiky, bol určený za „**justičný orgán [vydávajúci zatykač]**“ v zmysle tohto ustanovenia, takže EZR vydaný takým orgánom na účely výkonu rozsudku, ktorým sa ukladá trest odňatia slobody, **nemožno považovať za „justičné rozhodnutie“** v zmysle článku 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím 2009/299.

Atanas Ogňanov

rozsudok z 8.11.2016

■ **Vec : C-554/14**

■ **Výklad**

- **Rámcové rozhodnutie 2008/909/SVV, čl. 17**
- **Právo, ktorým sa riadi výkon trestu – Výklad vnútroštátneho ustanovenia vykonávajúceho štátu, ktoré stanovuje skrátenie trestu odňatia slobody z dôvodu práce vykonanej odsúdenou osobou počas obdobia odňatia slobody v štáte pôvodu – Právne účinky rámcových rozhodnutí – Povinnosť konformného výkladu“**

■ **Oblasť**

- **justičná spolupráca v trestných veciach**

Atanas Ogňanov

rozsudok z 8.11.2016

■ Prejudiciálne otázky:

- 1. Bránia ustanovenia rámcového rozhodnutia 2008/909 tomu, aby vykonávajúci štát v konaní o odovzdávaní skrátil dĺžku trestu odňatia slobody uloženého štátom pôvodu na základe práce vykonanej počas výkonu tohto trestu v štáte pôvodu tak, aby:
 - a) skrátenie trestu vyplývalo v súlade s článkom 17 ods. 1 [rámcového rozhodnutia 2008/909] z uplatnenia práva vykonávajúceho štátu na výkon trestu. Je uplatnenie práva vykonávajúceho štátu, pokiaľ ide o skutočnosti (práca vykonaná vo väzení štátu pôvodu), ktoré vznikli v období, počas ktorého odsúdený podliehal jurisdikcii štátu pôvodu, na výkon trestu, a to už v konaní o odovzdávaní, v súlade s týmto ustanovením?
 - b) skrátenie trestu vyplývalo zo započítania podľa článku 17 ods. 2 [rámcového rozhodnutia 2008/909]. Je započítanie obdobia, ktoré je dlhšie ako dĺžka odňatia slobody určená podľa práva štátu pôvodu, keď sa uplatní právo vykonávajúceho štátu, na základe ktorého dôjde k novému právnomu posúdeniu skutočností, ktoré vznikli v štáte pôvodu (práca vykonaná vo väzení štátu pôvodu), v súlade s týmto ustanovením?
- 2. V prípade, že sú vyššie uvedené ustanovenia rámcového rozhodnutia [2008/909] alebo iné ustanovenia tohto rámcového rozhodnutia uplatniteľné na predmetné skrátenie trestu, treba informovať štát pôvodu, ktorý zaslal výslovnú žiadosť v tomto zmysle, a treba zastaviť konanie o odovzdávaní v prípade, že tento štát s uvedeným skrátením trestu nebude súhlasiť? V prípade povinnosti informovať, aká má byť povaha tohto informovania: všeobecná a abstraktná, týkajúca sa uplatniteľného práva, alebo týkajúca sa konkrétneho skrátenia trestu, o ktorom rozhodne súd vo vzťahu k odsúdenej osobe?
- 3. V prípade, že Súdny dvor dospeje k záveru, že článok 17 ods. 1 a 2 rámcového rozhodnutia 2008/909 bráni tomu, aby na základe vnútroštátneho práva vykonávajúceho štátu došlo k skráteniu trestu týmto štátom (z dôvodu práce vykonanej v štáte pôvodu), je rozhodnutie vnútroštátneho súdu napriek tomu uplatniť svoje vnútroštátne právo z dôvodu, že toto je menej prísne ako článok 17 tohto rámcového rozhodnutia, v súlade s právom Únie?"

Atanas Ogňanov

rozsudok z 8.11.2016

■ Rozsudok:

- 1. Článok 17 ods. 1 a 2 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátne pravidlo, ktoré je vykladané takým spôsobom, že umožňuje vykonávajúcemu štátu priznať odsúdenej osobe skrátenie dĺžky trestu z dôvodu práce, ktorú vykonala počas odňatia slobody v štáte pôvodu, aj keď príslušné orgány štátu pôvodu v súlade so svojím právnym poriadkom takéto skrátenie trestu nepriznali.
- 2. Právo Únie sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd je povinný zohľadniť všetky pravidlá vnútroštátneho práva a vykladať ich v čo najväčšej možnej miere v súlade s rámcovým rozhodnutím 2008/909, zmeneným a doplneným rámcovým rozhodnutím 2009/299, tak, aby dosiahol ním sledovaný výsledok, pričom v prípade potreby z vlastnej iniciatívy neuplatní výklad podaný vnútroštátnym súdom rozhodujúcim v poslednom stupni, ktorý nie je zlučiteľný s právom Únie.

Aleksei Petruhhin

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 6. septembra 2016.

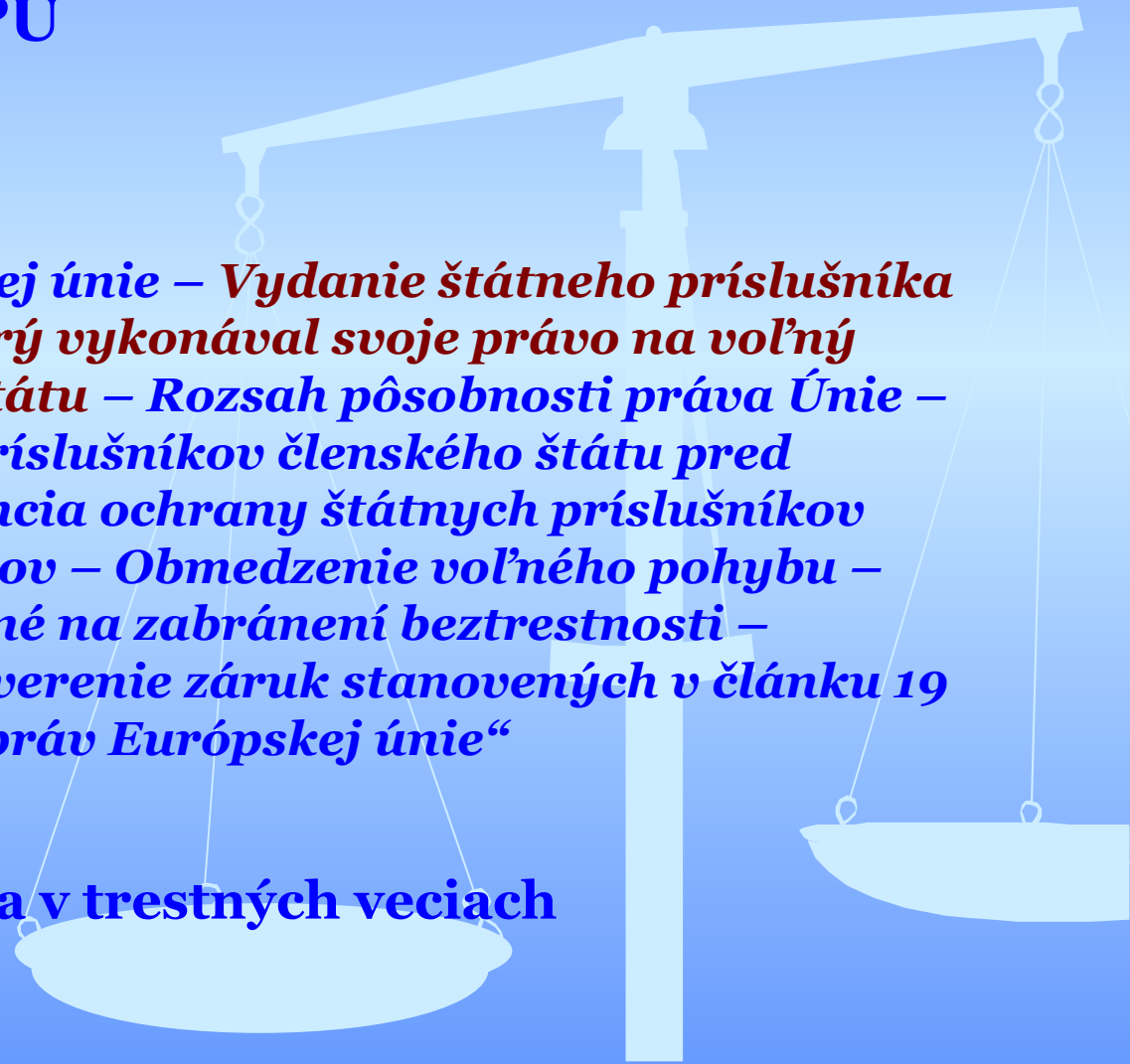
■ **Vec : C-182/15 PPU**

■ **Výklad**

- *Občianstvo Európskej únie – Vydanie štátneho príslušníka členského štátu, ktorý vykonával svoje právo na voľný pohyb, do tretieho štátu – Rozsah pôsobnosti práva Únie – Ochrana štátnych príslušníkov členského štátu pred vydaním – Neexistencia ochrany štátnych príslušníkov iných členských štátov – Obmedzenie voľného pohybu – Odôvodnenie založené na zabránení beztrestnosti – Proporcionalita – Overenie záruk stanovených v článku 19 Charty základných práv Európskej únie“*

■ **Oblasť**

- **justičná spolupráca v trestných veciach**

Aleksei Petruhhin

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 6. septembra
2016

■ Prejudiciálne otázky:

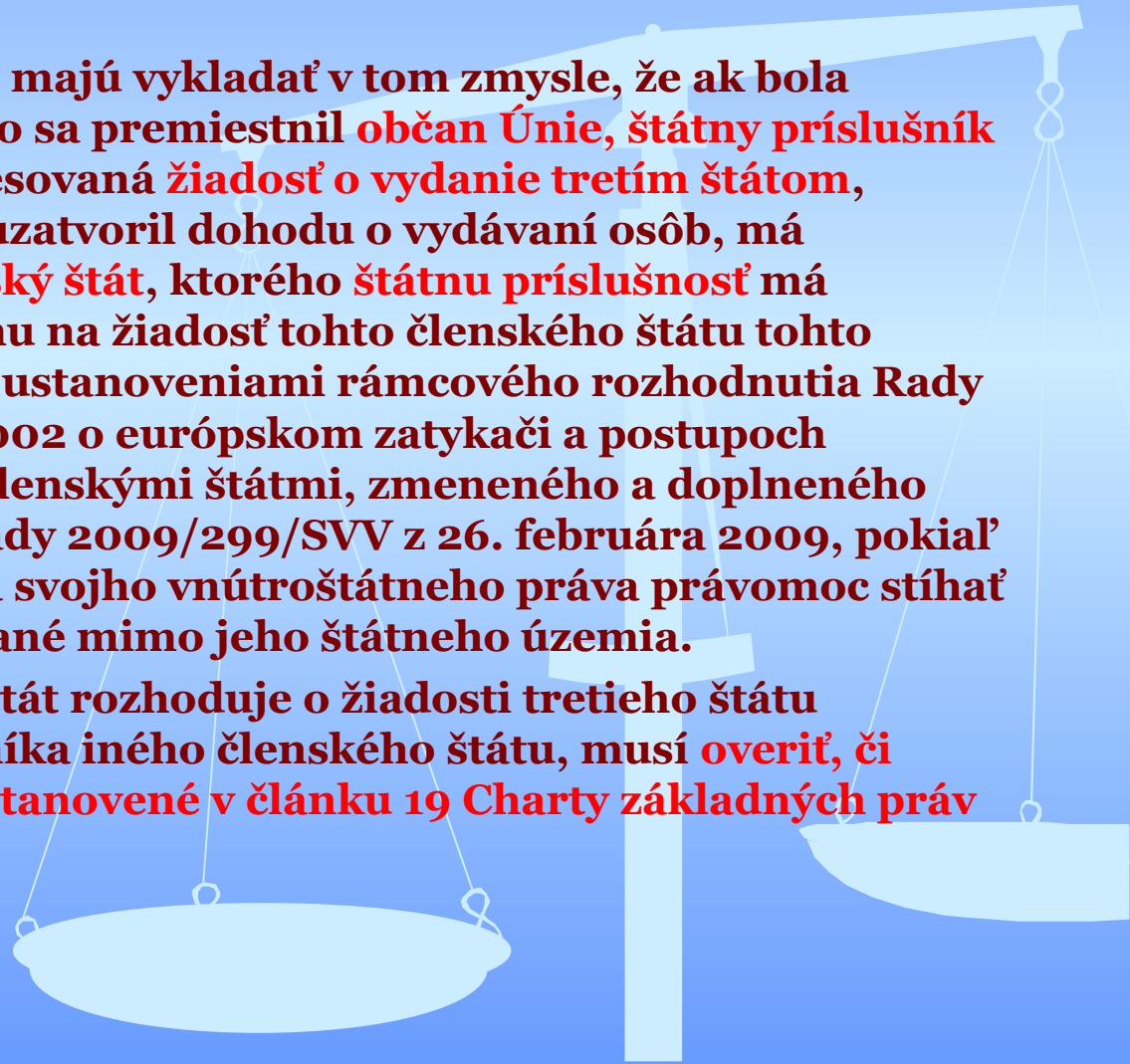
- 1. Majú sa článok 18 prvý odsek a článok 21 ods. 1 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že v prípade **vydania občana** ktoréhokolvek **členského štátu Európskej únie** do štátu, ktorý nie je členom Európskej únie, **na základe zmluvy o vydávaní osôb** uzavretej medzi členským štátom a treťou krajinou treba zaručiť **rovnakú úroveň ochrany**, aká sa poskytuje občanovi predmetného členského štátu?
- 2. Má za takých okolností súd členského štátu, ktorý bol požiadaný o vydanie osoby, uplatniť podmienky vydávania osôb platné v štáte Európskej únie, ktorého občanom je daná osoba, alebo v štáte, v ktorom má [dotknutá osoba] obvyklý pobyt?
- 3. Musí členský štát, ktorý bol požiadaný o vydanie osoby, v tých prípadoch, v ktorých sa má vydanie vykonať bez zohľadnenia konkrétnej úrovne ochrany stanovenej pre občanov štátu, ktorý bol požiadaný o vydanie osoby, overiť, či sú dodržané záruky stanovené v článku 19 Charty, teda že nikto nesmie byť vydaný do štátu, v ktorom existuje vážne riziko, že bude vystavený trestu smrti, mučeniu alebo inému neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu? Možno obmedziť také overenie na zistenie, či je štát, ktorý žiada o vydanie osoby, zmluvnou stranou Dohovoru proti mučeniu, alebo treba zistiť skutkový stav s prihliadnutím na hodnotenie uvedeného štátu vykonané orgánmi Rady Európy?“

Aleksei Petruhhin

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 6. septembra
2016

■ Rozsudok:

- 1. Články 18 a 21 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že ak bola členskému štátu, do ktorého sa premiestnil **občan Únie, štátny príslušník iného členského štátu**, adresovaná **žiadosť o vydanie tretím štátom**, s ktorým prvý členský štát uzatvoril dohodu o vydávaní osôb, má **povinnosť informovať členský štát**, ktorého **štátnu príslušnosť** má uvedený občan, prípadne mu na žiadosť tohto členského štátu tohto občana odovzdať v súlade s ustanoveniami rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, pokiaľ má tento členský štát podľa svojho vnútroštátneho práva právomoc stíhať túto osobu za skutky spáchané mimo jeho štátneho územia.
- 2. V prípade, že členský štát rozhoduje o žiadosti tretieho štátu o vydanie štátneho príslušníka iného členského štátu, musí **overiť, či vydanie neporušuje práva stanovené v článku 19 Charty základných práv Európskej únie**.

„JZ“

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) 28. júla 2016.

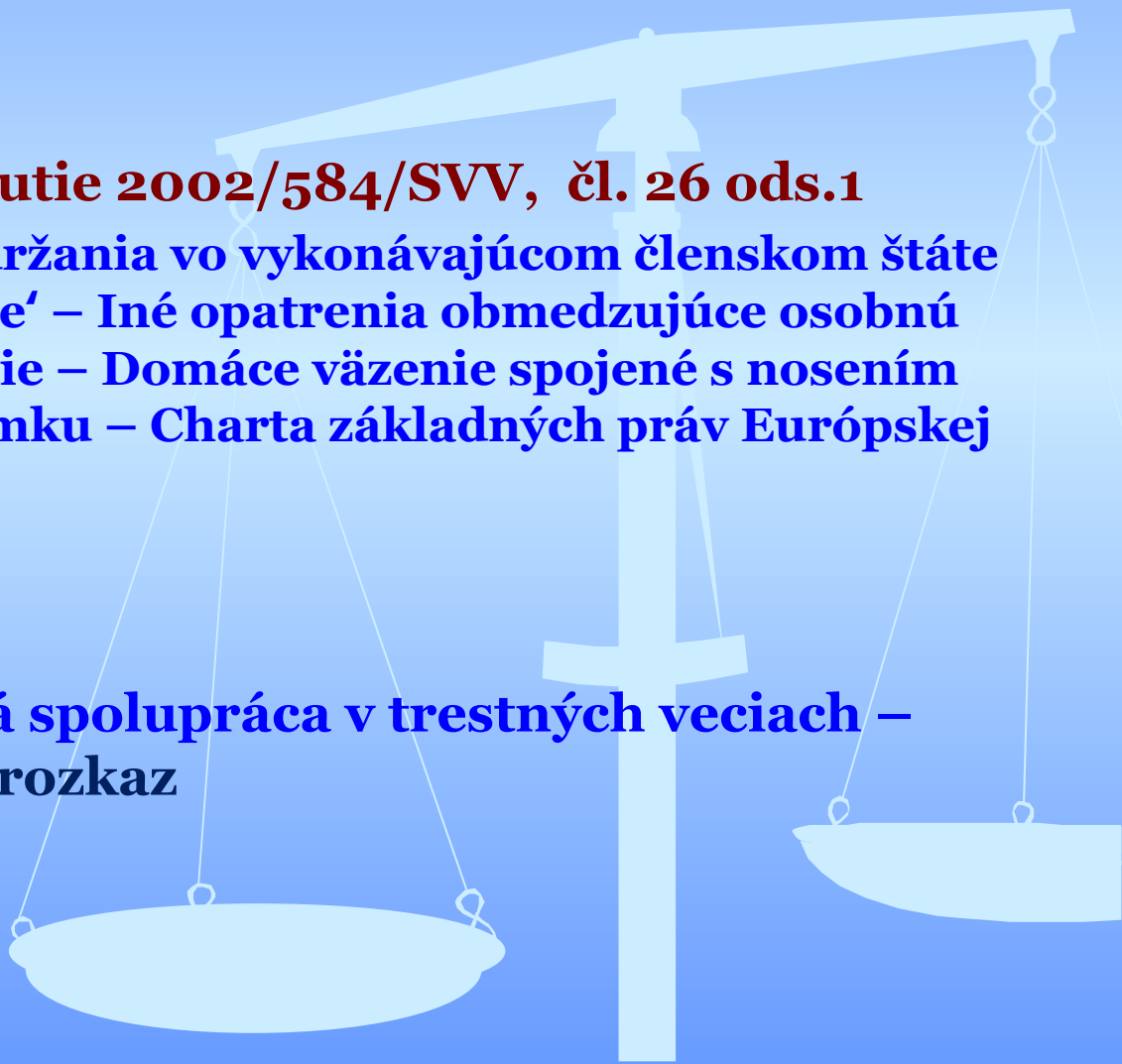
■ **Vec : C-294/16 PPU**

■ **Výklad**

- **Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV, čl. 26 ods.1**
- **Započítanie doby zadržania vo vykonávajúcom členskom štáte – Pojem ‚zadržiavanie‘ – Iné opatrenia obmedzujúce osobnú slobodu ako uväznenie – Domáce väzenie spojené s nosením elektronického náramku – Charta základných práv Európskej únie – Články 6 a 49“**

■ **Oblasť**

- **Policajná a justičná spolupráca v trestných veciach – Európsky zatýkací rozkaz**

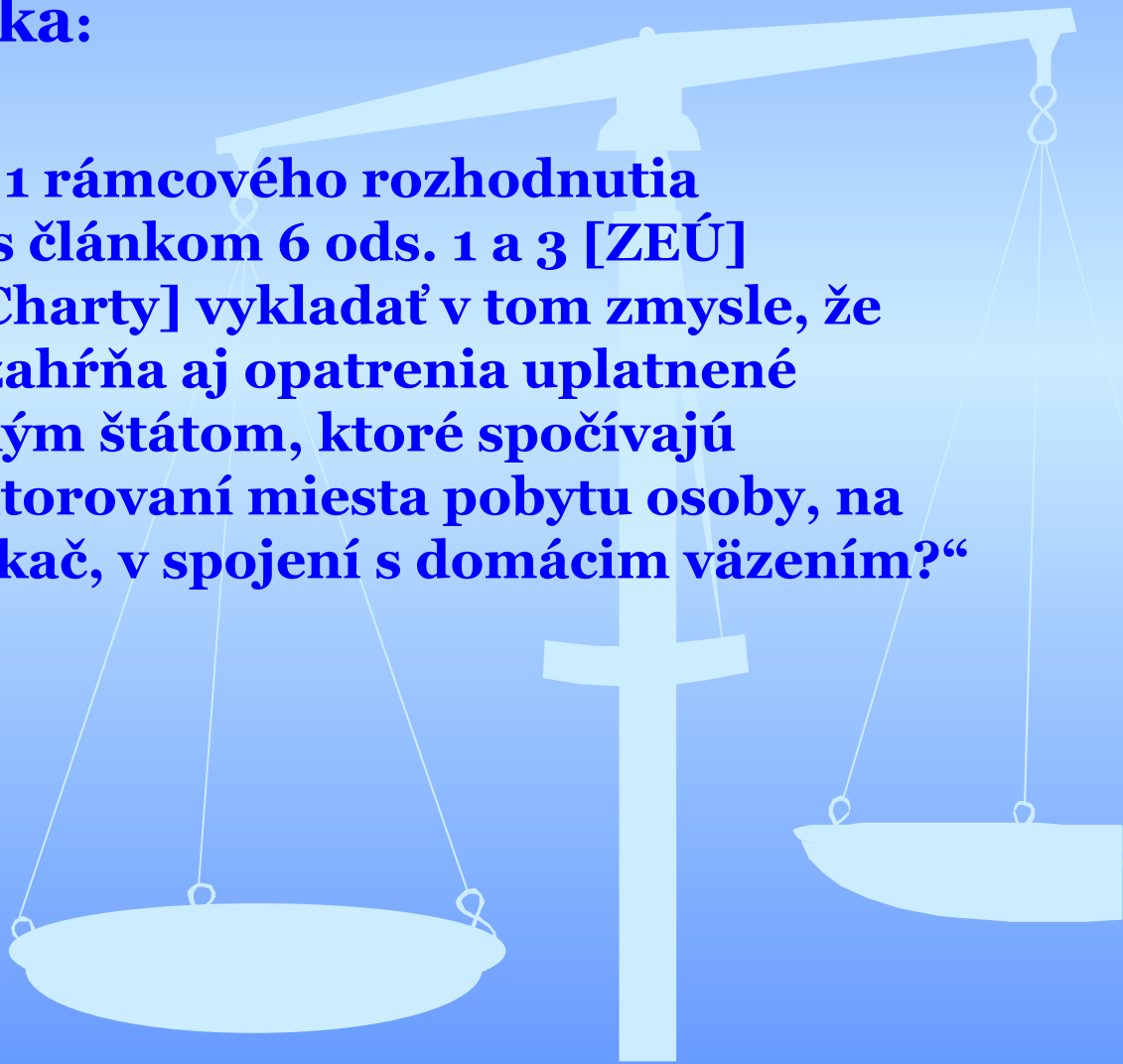

„JZ“

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) 28. júla 2016.

■ **Prejudiciálna otázka:**

- **„Má sa článok 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia [2002/584] v spojení s článkom 6 ods. 1 a 3 [ZEÚ] a článkom 49 ods. 3 [Charty] vykladať v tom zmysle, že pojem ‚zadržiavanie‘ zahŕňa aj opatrenia uplatnené vykonávajúcim členským štátom, ktoré spočívajú v elektronickom monitorovaní miesta pobytu osoby, na ktorú sa vzťahuje zatykač, v spojení s domácim väzením?“**

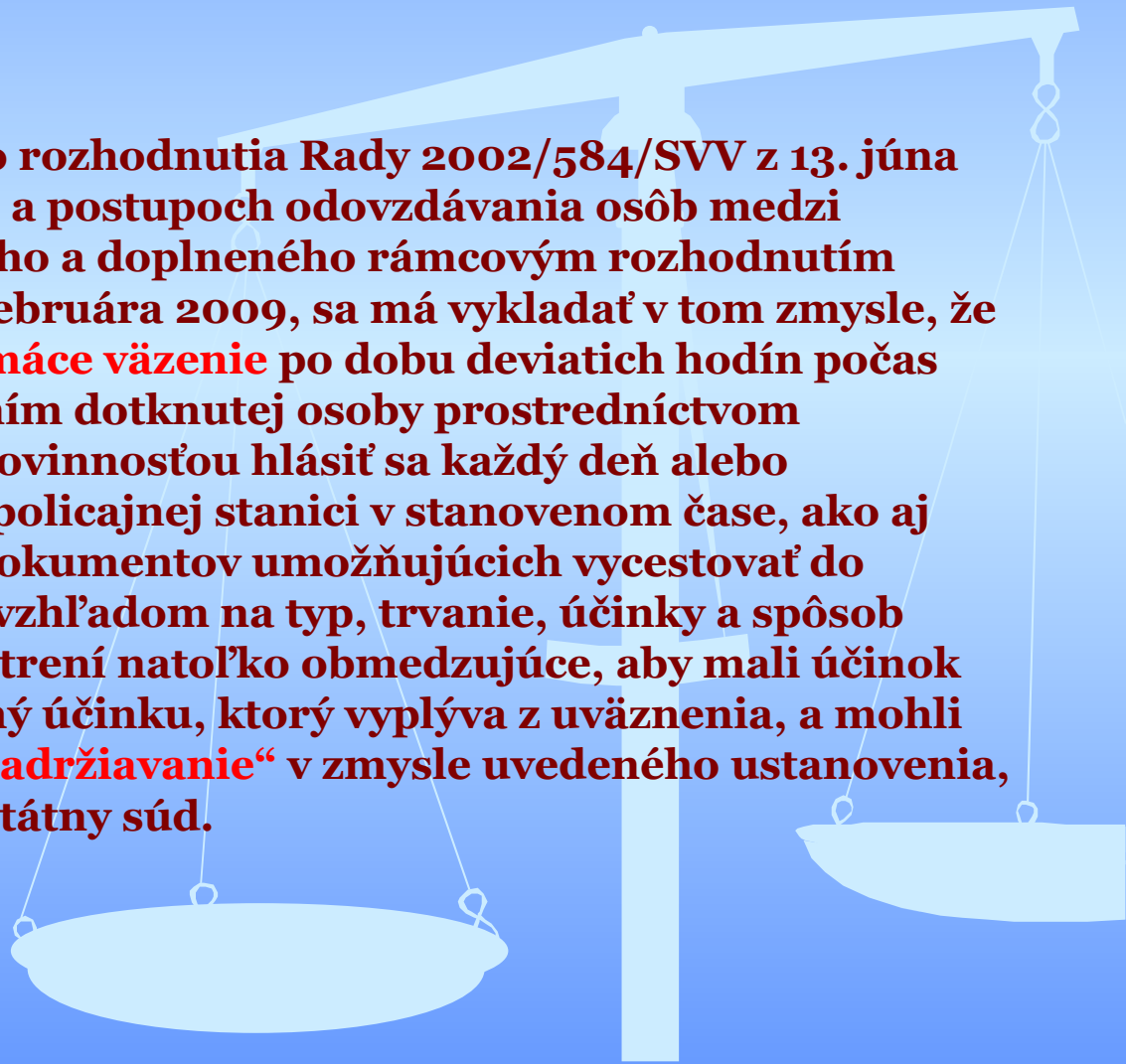

„JZ“

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) 28. júla 2016.

■ **Rozsudok:**

- Článok 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že také opatrenia, akým je **domáce väzenie** po dobu deviatich hodín počas noci spojené s monitorovaním dotknutej osoby prostredníctvom elektronického náramku, povinnosťou hlásiť sa každý deň alebo niekoľkokrát do týždňa na policajnej stanici v stanovenom čase, ako aj zákazom žiadať o vydanie dokumentov umožňujúcich vycestovať do zahraničia, v zásade **nie sú** vzhľadom na typ, trvanie, účinky a spôsob výkonu všetkých týchto opatrení natoľko obmedzujúce, aby mali účinok pozbavenia slobody podobný účinku, ktorý vyplýva z uväznenia, a mohli tak byť kvalifikované ako „**zadržiavanie**“ v zmysle uvedeného ustanovenia, čo však musí overiť vnútroštátny súd.

Piotr Kossowski

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 29. júna 2016.

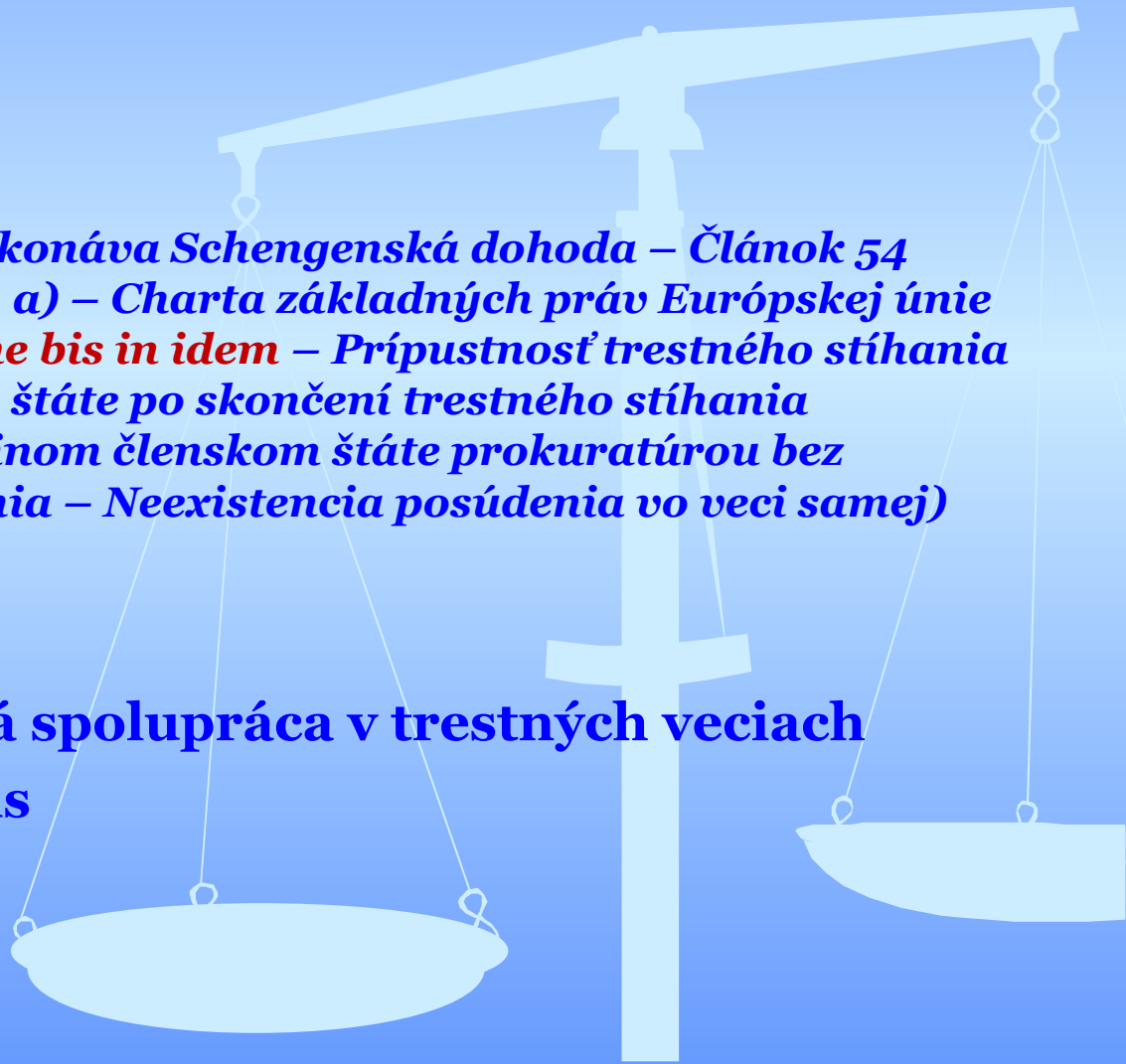
■ Vec : C-486/14 PPU

■ Výklad

- *Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda – Článok 54 a článok 55 ods. 1 písm. a) – Charta základných práv Európskej únie – Článok 50 – **Zásada ne bis in idem** – Prípustnosť trestného stíhania obvineného v členskom štáte po skončení trestného stíhania začatého proti nemu v inom členskom štáte prokuratúrou bez dôkladného vyšetrovania – Neexistencia posúdenia vo veci samej)*

■ Oblasť

- **Policajná a justičná spolupráca v trestných veciach**
- **Schengenské acquis**

Piotr Kossowski

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 29. júna 2016.

■ Prejudiciálne otázky:

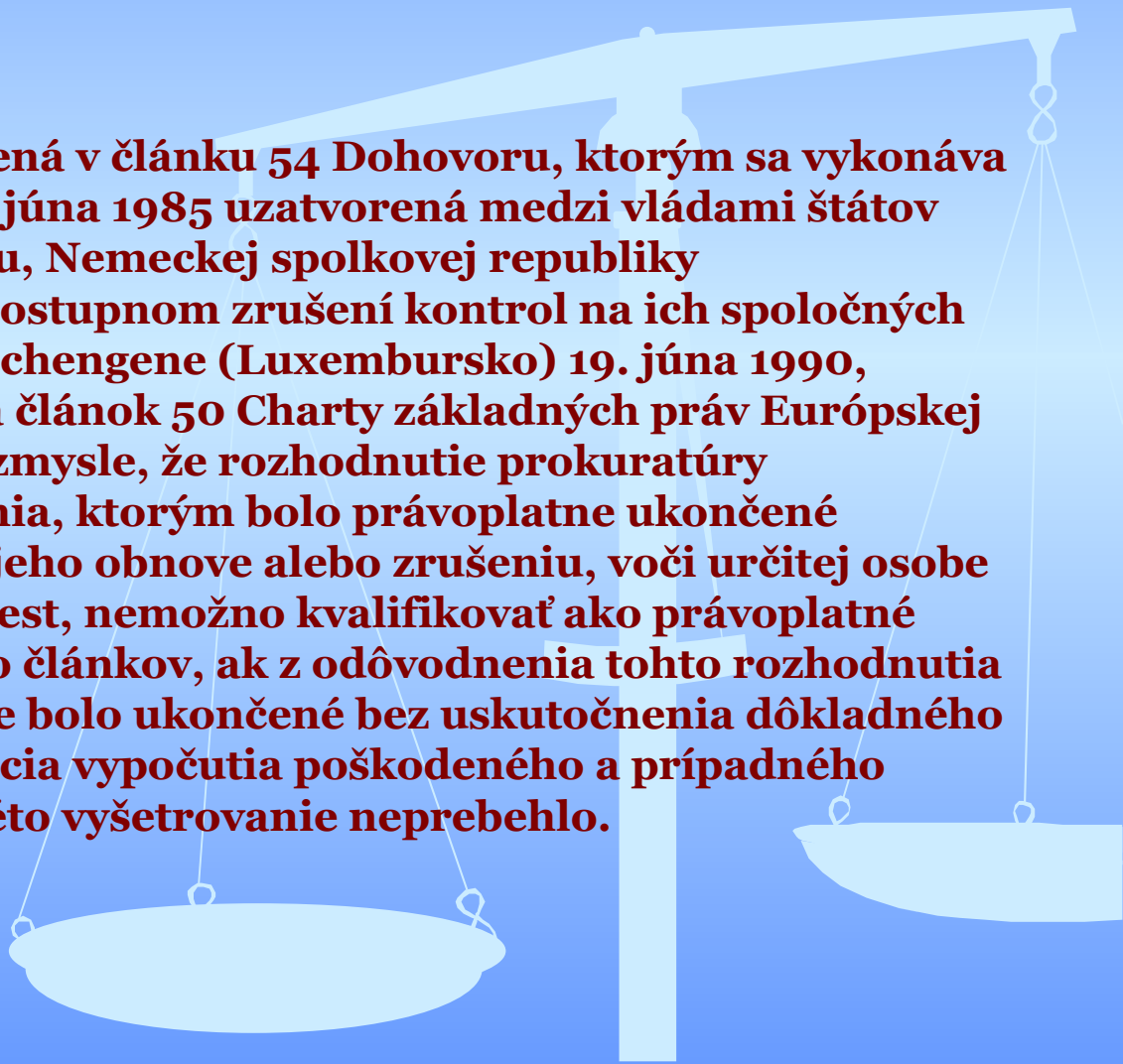
- 1. Platia aj naďalej výhrady vyjadrené zmluvnými stranami pri ratifikácii DVSD podľa článku 55 ods. 1 písm. a) DVSD – konkrétne výhrada [týkajúca sa článku 54 DVSD] – aj po zavedení Schengenského *acquis* do právneho rámca Únie prostredníctvom [protokolu (č. 2) o Schengenskom *acquis* začlenenom do rámca Európskej únie] zachovaného v platnosti [protokolom (č. 19) o Schengenskom *acquis* začlenenom do rámca Európskej únie]? Ide pri týchto výnimkách o proporcionálne obmedzenia článku 50 Charty v zmysle článku 52 ods. 1 Charty?
- 2. V prípade, ak by to tak nebolo, má sa zásada *ne bis in idem* uvedená v článku 54 DVSD a článku 50 Charty vykladať v tom zmysle, že bráni trestnému stíhaniu obvineného v členskom štáte – v tomto prípade v Nemecku –, pokiaľ voči tomuto obvinenému bolo trestné stíhanie v inom členskom štáte – v tomto prípade v Poľsku – zo strany prokuratúry – bez uloženia trestu za spáchaný čin a bez uskutočnenia dôkladného vyšetrovania – zo skutkových dôvodov v dôsledku nedostatočného preukázania podozrenia zo spáchania trestného činu zastavené a môže byť obnovené len v prípade, že sa objavia podstatné, predtým neznáme okolnosti avšak bez toho, aby takéto nové okolnosti v danom prípade konkrétne existovali?“

Piotr Kossowski

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 29. júna 2016.

■ Rozsudok:

- **Zásada *ne bis in idem* uvedená v článku 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Nemeckej spolkovej republiky a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach podpísaného v Schengene (Luxembursko) 19. júna 1990, vykladanom so zreteľom na článok 50 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že rozhodnutie prokuratúry o zastavení trestného stíhania, ktorým bolo právoplatne ukončené vyšetrovanie, ak nedôjde k jeho obnove alebo zrušeniu, voči určitej osobe bez toho, aby bol uložený trest, nemožno kvalifikovať ako právoplatné rozhodnutie v zmysle týchto článkov, ak z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že uvedené konanie bolo ukončené bez uskutočnenia dôkladného vyšetrovania, pričom absencia vypočutia poškodeného a prípadného svedka svedčí o tom, že takéto vyšetrovanie neprebehlo.**

Niculaie Aurel Bob-Dogi

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 1. júna 2016.

■ **Vec:** C-241/15,

■ **Výklad**

- *Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Európsky zatykač – Článok 8 ods. 1 písm. c) – Povinnosť zahrnúť do európskeho zatykača informácie týkajúce sa existencie „zatykača“ – Neexistencia vnútroštátneho zatykača, ktorý by predchádzal európskemu zatykaču a odlišoval sa od neho*

■ **Oblasť**

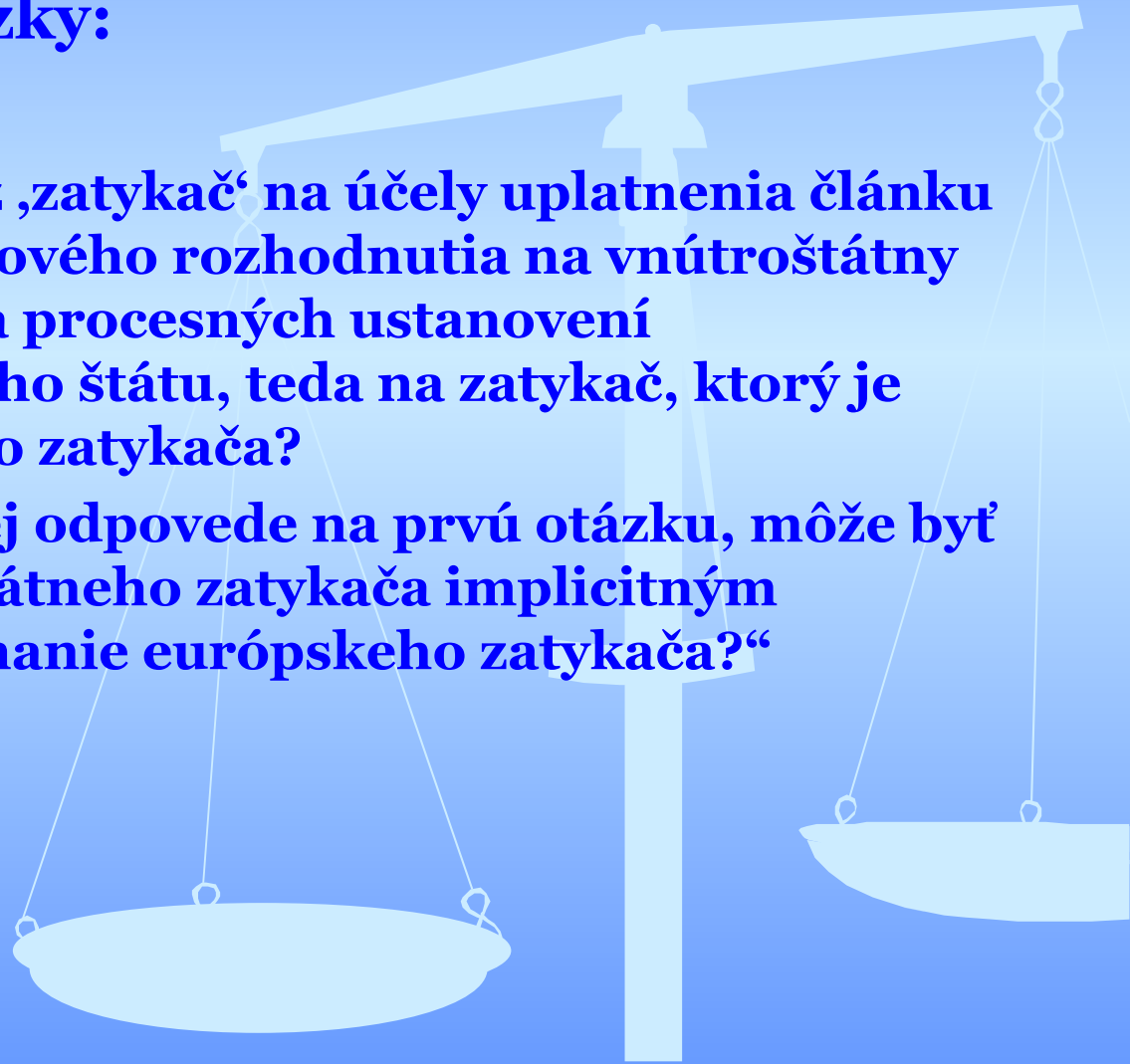
- **Policajná a justičná spolupráca v trestných veciach – Európsky zatýkací rozkaz**

Niculaie Aurel Bob-Dogi

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 1. júna 2016.

- **Prejudiciálne otázky:**
- **1. Vzťahuje sa výraz ‚zatykač‘ na účely uplatnenia článku 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia na vnútroštátny zatykač, vydaný podľa procesných ustanovení vydávajúceho členského štátu, teda na zatykač, ktorý je odlišný od európskeho zatykača?**
- **2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, môže byť neexistencia vnútroštátneho zatykača implicitným dôvodom pre nevykonanie európskeho zatykača?“**

Niculaie Aurel Bob-Dogi

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 1. júna 2016.

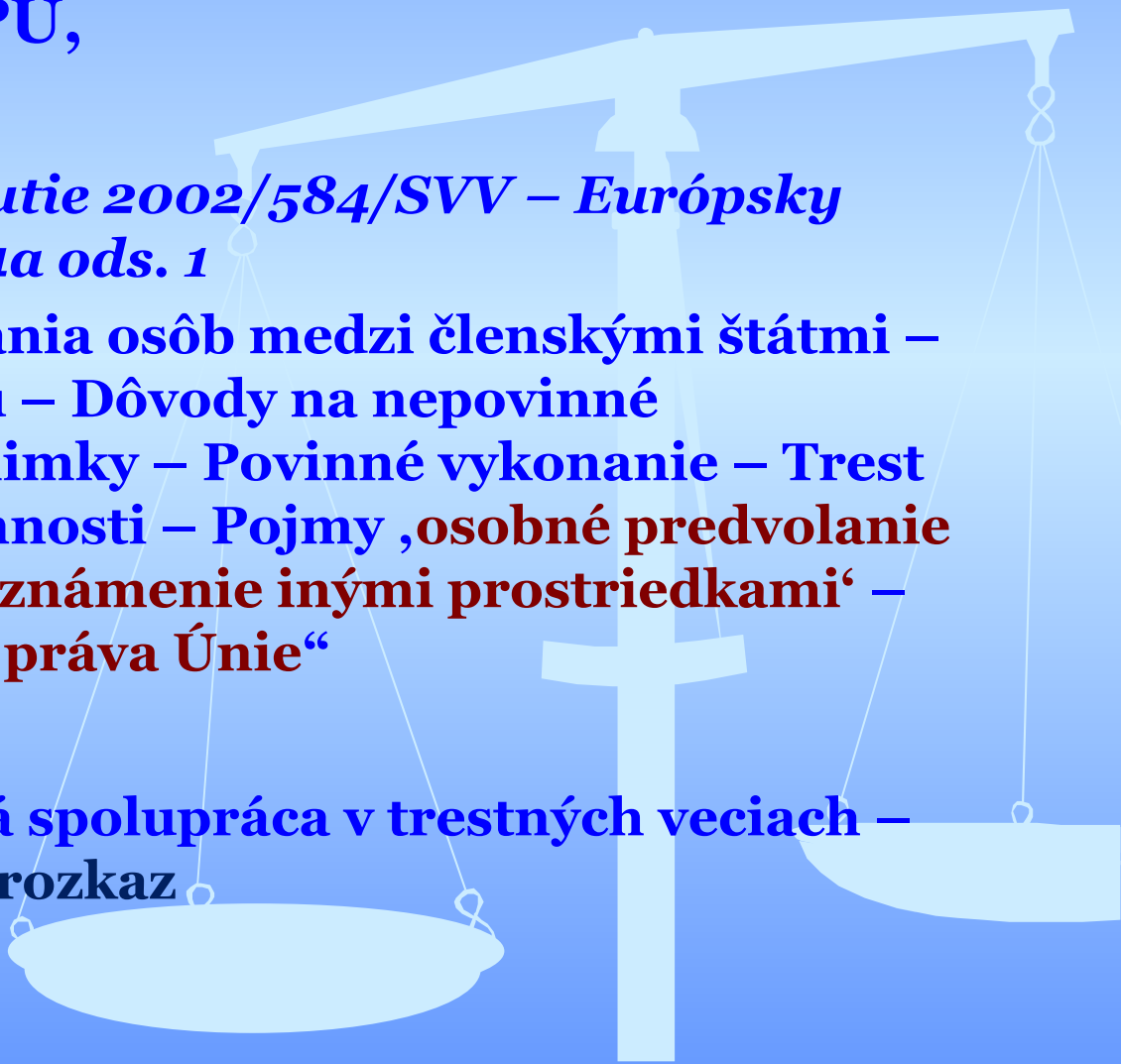
■ Rozsudok:

- 1. Článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „zatykač“ uvedený v tomto ustanovení sa má chápať tak, že označuje vnútroštátny zatykač, ktorý je odlišný od európskeho zatykača.
- 2. Článok 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia 2002/584, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím 2009/299, sa má vykladať v tom zmysle, že keď európsky zatykač, ktorý je založený na existencii „zatykača“ v zmysle tohto ustanovenia, neobsahuje odkaz na existenciu vnútroštátneho zatykača, vykonávajúci súdny orgán ho nemôže vykonať, ak vzhľadom na informácie predložené podľa článku 15 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 v znení zmien a doplnení, ako aj akékoľvek iné informácie, ktoré má k dispozícii, tento orgán konštatuje, že európsky zatykač nie je platný, keďže bol vydaný bez toho, aby bol skutočne vydaný vnútroštátny zatykač, ktorý je odlišný od európskeho zatykača.

Pawoł Dworzecki

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 24. mája 2016.

- **Vec: C-108/16 PPU,**
- **Výklad**
 - *Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Európsky zatykač – Článok 4a ods. 1*
 - **Postupy odovzdávania osôb medzi členskými štátmi – Podmienky výkonu – Dôvody na nepovinné nevykonanie – Výnimky – Povinné vykonanie – Trest uložený v neprítomnosti – Pojmy ,osobné predvolanie na súd‘ a ,úradné oznámenie inými prostriedkami‘ – Autonómne pojmy práva Únie“**
- **Oblasť**
 - **Policajná a justičná spolupráca v trestných veciach – Európsky zatykáci rozkaz**

Pawoł Dworzecki

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 24. mája 2016.

■ **Prejudiciálne otázky:**

■ **Sú pojmy**

- – ,bola včas osobne predvolaná, a tým informovaná o stanovenom termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia‘,
- a
- – ,včas sa jej inými prostriedkami skutočne doručili úradné informácie o stanovenom termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že táto osoba si bola vedomá plánovaného konania‘,
- ktoré sú použité v článku 4a ods. 1 písm. a) rámcového rozhodnutia 2002/584, autonómnyimi pojmami práva Únie?

■ **2. Ak áno:**

- a) ako treba vo všeobecnosti vykladať tieto autonómne pojmy a
- b) spadá prípad, o aký ide v prejednávanej veci, ktorý sa vyznačuje tým, že:
 - – podľa európskeho zatykača bolo predvolanie doručené na adresu vyžiadanej osoby dospelému členovi jej domácnosti, ktorý sa zaviazal odovzdať predvolanie vyžiadanej osobe,
 - – bez toho, aby z európskeho zatykača bolo možné určiť, či a kedy tento člen domácnosti skutočne odovzdal predvolanie vyžiadanej osobe,
 - – pričom z vyhlásení vyžiadanej osoby na pojednávaní pred vnútroštátnym súdom nie je možné určiť, či sa táto osoba včas dozvedela o stanovenom termíne a mieste konania,
- do jedného z dvoch autonómnych pojmov uvedených v prvej otázke?“

Pawoł Dworzecki

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 24. mája 2016.

■ Rozsudok:

- 1. Článok 4a ods. 1 písm. a) bod i) rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že výrazy „osobne predvolaná“, ako aj „sa jej inými prostriedkami skutočne doručili úradné informácie o stanovenom termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že táto osoba si bola vedomá plánovaného konania“, uvedené v tomto ustanovení, predstavujú autonómne pojmy práva Únie a musia sa vykladať jednotne v celej Európskej únii.
- 2. Článok 4a ods. 1 písm. a) bod i) rámcového rozhodnutia 2002/584, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím 2009/299, sa má vykladať v tom zmysle, že také predvolanie, o aké ide vo veci samej, ktoré nebolo oznámené priamo dotknutej osobe, ale bolo na adrese dotknutej osoby odovzdané dospelaj osobe, ktorá je členom tejto domácnosti a ktorá sa zaviazala ho dotknutej osobe odovzdať, bez toho, aby európsky zatykač umožňoval ubezpečiť sa, či a prípadne kedy táto dospelá osoba skutočne odovzdala toto predvolanie dotknutej osobe, samo osebe nespĺňa podmienky stanovené v tomto ustanovení.

Pál Aranyosi , Roberto Căldăraru

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 5. apríla 2016

- **Spojené veci C- 404/15 a C – 659/15 PPU**
- **Výklad**
 - ***Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Európsky zatykač*** – Dôvody odmietnutia výkonu – Charta základných práv Európskej únie – Článok 4 – Zákaz neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania – Podmienky výkonu pozbavenia osobnej slobody v členskom štáte vydávajúcom zatykač“
- **Oblasť**
 - **Policajná a justičná spolupráca v trestných veciach – Európsky zatykáci rozkaz**

Pál Aranyosi , Roberto Căldăraru

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 5. apríla 2016

■ Prejudiciálne otázky:

- 1. Má sa článok 1 ods. 3 rámcového rozhodnutia vykladať v tom zmysle, že odovzdanie na účely výkonu trestných sankcií je neprípustné, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že podmienky výkonu pozbavenia osobnej slobody v členskom štáte vydávajúcom zatykač porušujú základné práva dotknutej osoby a všeobecné právne zásady zakotvené v článku 6 ZEÚ, alebo sa má vykladať v tom zmysle, že vykonávajúci štát v týchto prípadoch môže alebo musí rozhodnutie o prípustnosti vydania podmieniť zárukami dodržania podmienok výkonu pozbavenia osobnej slobody? Môže alebo musí vykonávajúci štát formulovať konkrétne minimálne požiadavky pre podmienky výkonu pozbavenia osobnej slobody, ktoré majú byť zaručené?
- 2. Majú sa článok 5 a článok 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia vykladať v tom zmysle, že súdne orgány vydávajúce zatykač sú tiež oprávnené poskytnúť záruky za dodržiavanie podmienok výkonu pozbavenia osobnej slobody, alebo sa toto právo riadi vnútroštátnymi predpismi o usporiadaní právomocí členského štátu vydávajúceho zatykač?“

Pál Aranyosi , Roberto Căldăraru

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 5. apríla 2016

■ Rozsudok:

- Článok 1 ods. 3, článok 5 a článok 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa majú vykladať v tom zmysle, že ak vykonávajúci justičný orgán disponuje objektívnymi, spoľahlivými, presnými a náležite aktualizovanými informáciami svedčiacimi o existencii buď systematických či všeobecných nedostatkov, alebo nedostatkov týkajúcich sa niektorých skupín osôb, alebo niektorých väzenských zariadení, pokiaľ ide o podmienky výkonu pozbavenia osobnej slobody, musí konkrétnym a presným spôsobom overiť, či existujú závažné a preukázané dôvody domnievať sa, že osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody, bude v prípade odovzdania do uvedeného členského štátu vystavená v dôsledku podmienok výkonu pozbavenia jej osobnej slobody v tomto členskom štáte skutočnému riziku neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania v zmysle článku 4 Charty základných práv Európskej únie. Na tento účel musí požiadať o poskytnutie doplňujúcich informácií justičný orgán vydávajúci zatykač, ktorý po tom, čo v prípade potreby požiadal o pomoc ústredný orgán alebo jeden z ústredných orgánov členského štátu vydávajúceho zatykač v zmysle článku 7 rámcového rozhodnutia, musí tieto informácie oznámiť v lehote stanovenej v takejto žiadosti. Vykonávajúci justičný orgán musí odložiť svoje rozhodnutie o odovzdaní dotknutej osoby až do doby, kým získa doplňujúce informácie, ktoré mu umožnia vyvrátiť existenciu takéhoto rizika. Ak nie je možné vyvrátiť existenciu tohto rizika v primeranej lehote, tento orgán musí rozhodnúť, či je postup odovzdania potrebné skončiť.

Francis Lanigan

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 16. júla 2015

■ Vec C-237/15 PPU

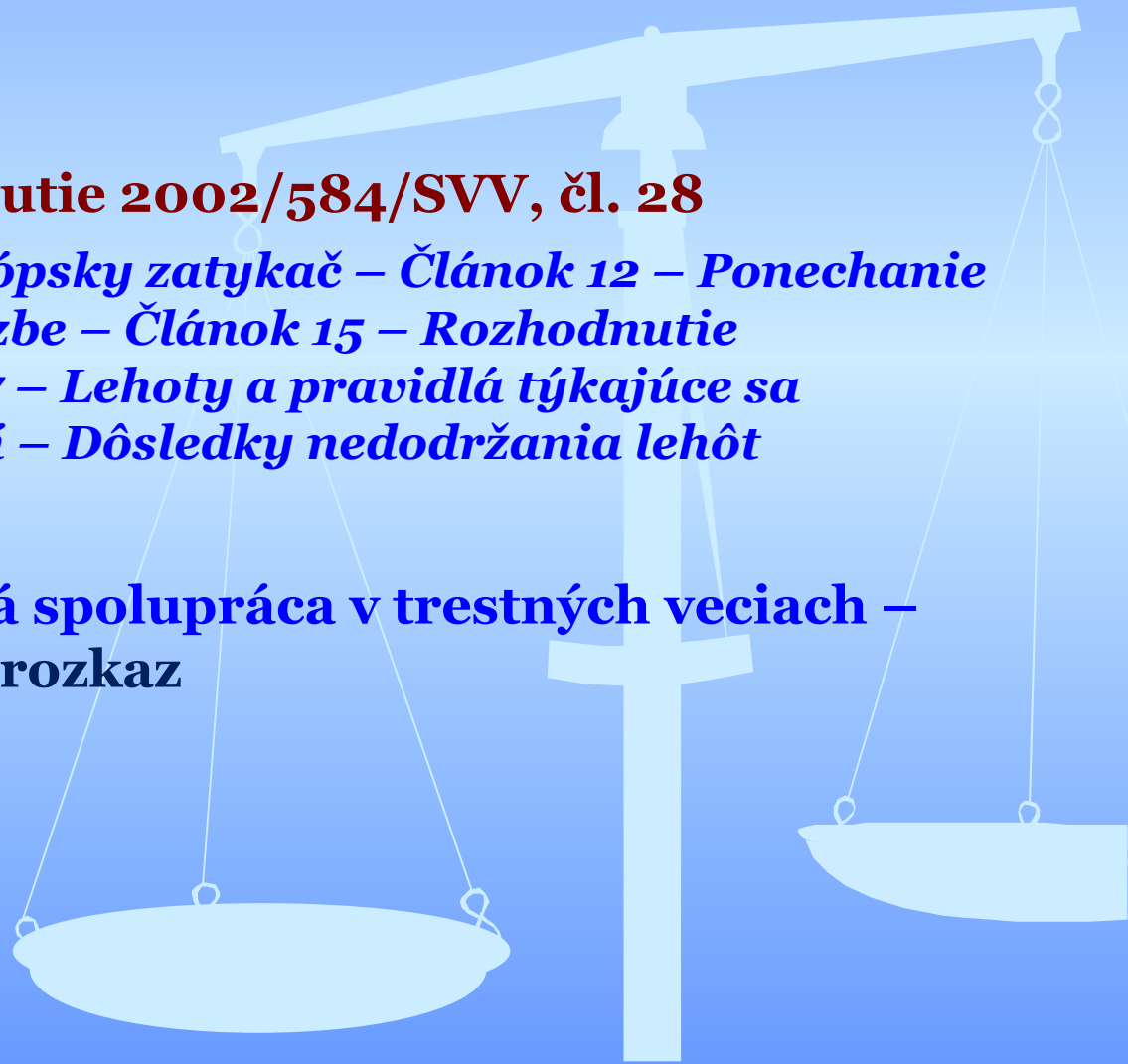
■ Výklad

- **Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV, čl. 28**

- *Povinnosť vykonať európsky zatykač – Článok 12 – Ponechanie vyžadanej osoby vo väzbe – Článok 15 – Rozhodnutie o odovzdaní – Článok 17 – Lehoty a pravidlá týkajúce sa rozhodnutia o vykonaní – Dôsledky nedodržania lehôt*

■ Oblasť

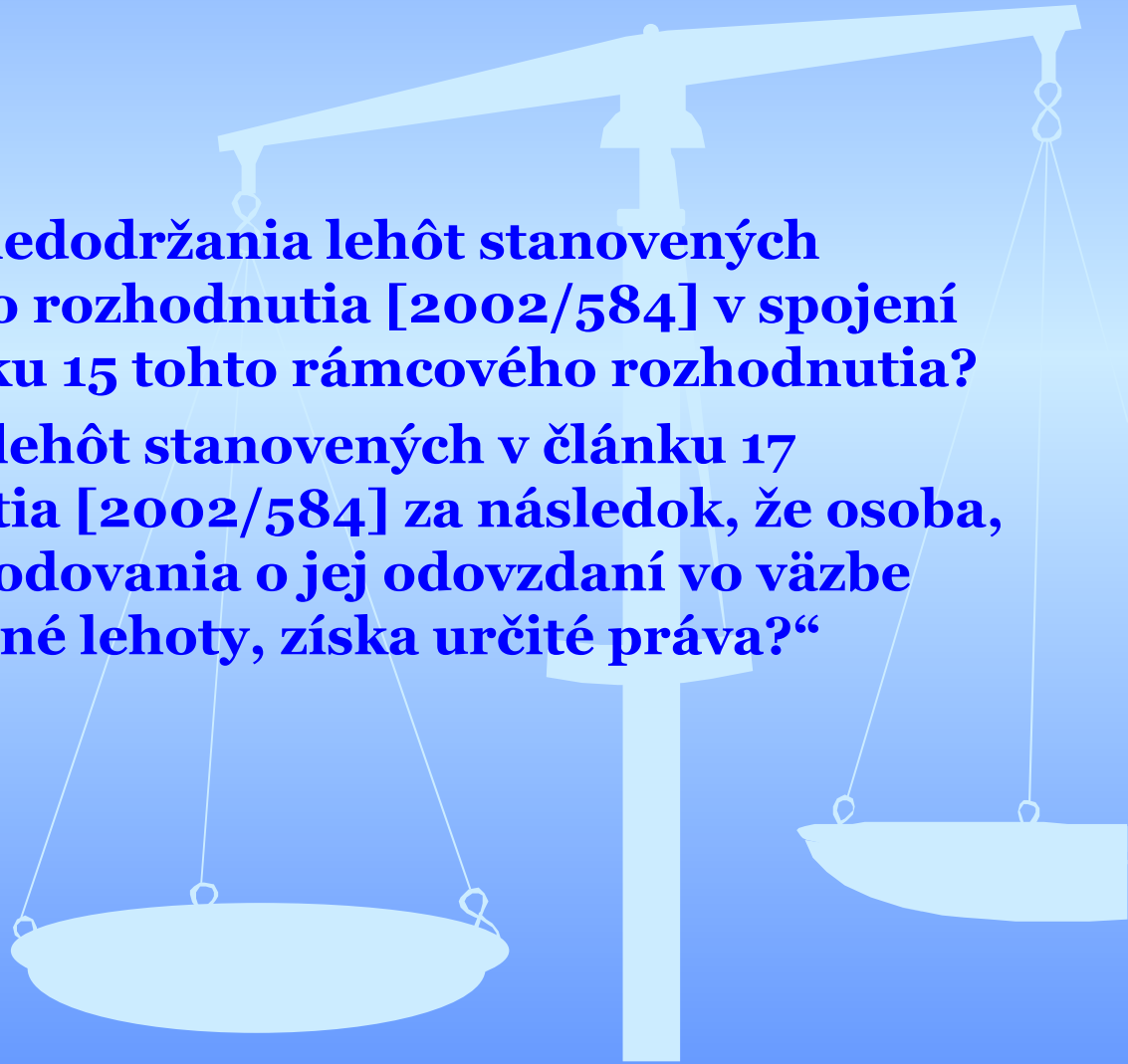
- **Policajná a justičná spolupráca v trestných veciach – Európsky zatykáci rozkaz**

Francis Lanigan

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 16. júla 2015

- **Prejudiciálne otázky:**
- **1. Aký je dôsledok nedodržania lehôt stanovených v článku 17 rámcového rozhodnutia [2002/584] v spojení s ustanoveniami článku 15 tohto rámcového rozhodnutia?**
- **2. Má nedodržanie lehôt stanovených v článku 17 rámcového rozhodnutia [2002/584] za následok, že osoba, ktorá bola počas rozhodovania o jej odovzdaní vo väzbe dlhšie, ako sú stanovené lehoty, získa určité práva?“**

Francis Lanigan

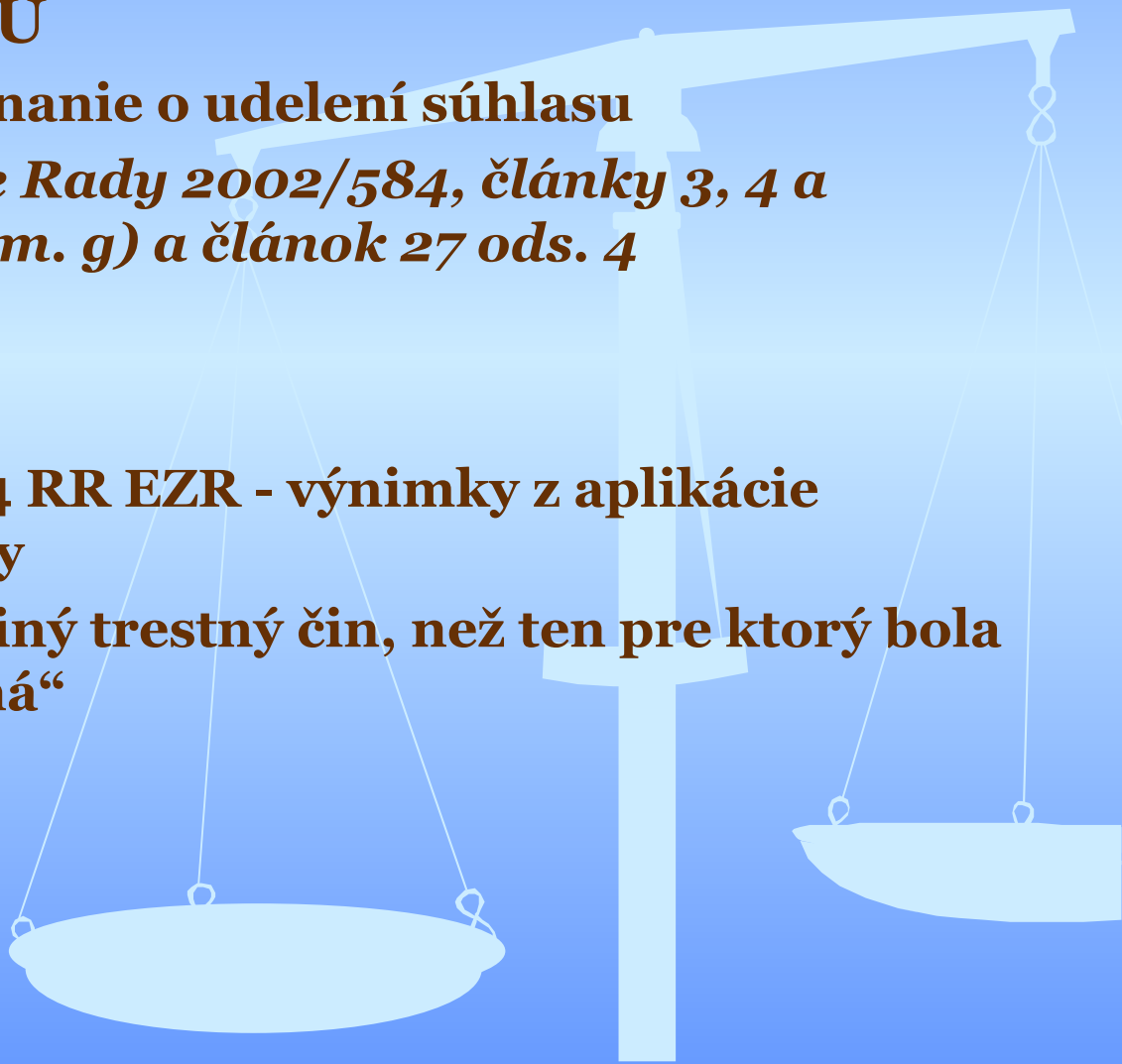
Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 16. júla 2015

■ Rozsudok

- Článok 15 ods. 1 a článok 17 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa majú vykladať v tom zmysle, že vykonávajúci súdny orgán je povinný prijať rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača aj po uplynutí lehôt stanovených v tomto článku 17.
- Článok 12 uvedeného rámcového rozhodnutia v spojení s článkom 17 tohto rozhodnutia a so zreteľom na článok 6 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že v takej situácii nebráni ponechaniu vyžiadanej osoby vo väzbe **v súlade s právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu, aj keď celková dĺžka väzby tejto osoby prekročí tieto lehoty, pokiaľ táto dĺžka nie je neprimeraná** so zreteľom na znaky konania vedeného vo veci samej, čo musí overiť vnútroštátny súd. **Ak vykonávajúci súdny orgán rozhodne, že väzbu tejto osoby ukončí, je povinný prijať v súvislosti s jej dočasným prepustením všetky potrebné opatrenia na zabránenie jej úteku a zabezpečiť, aby materiálne podmienky potrebné na jej účinné odovzdanie boli splnené, kým sa neprijme konečné rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača.**

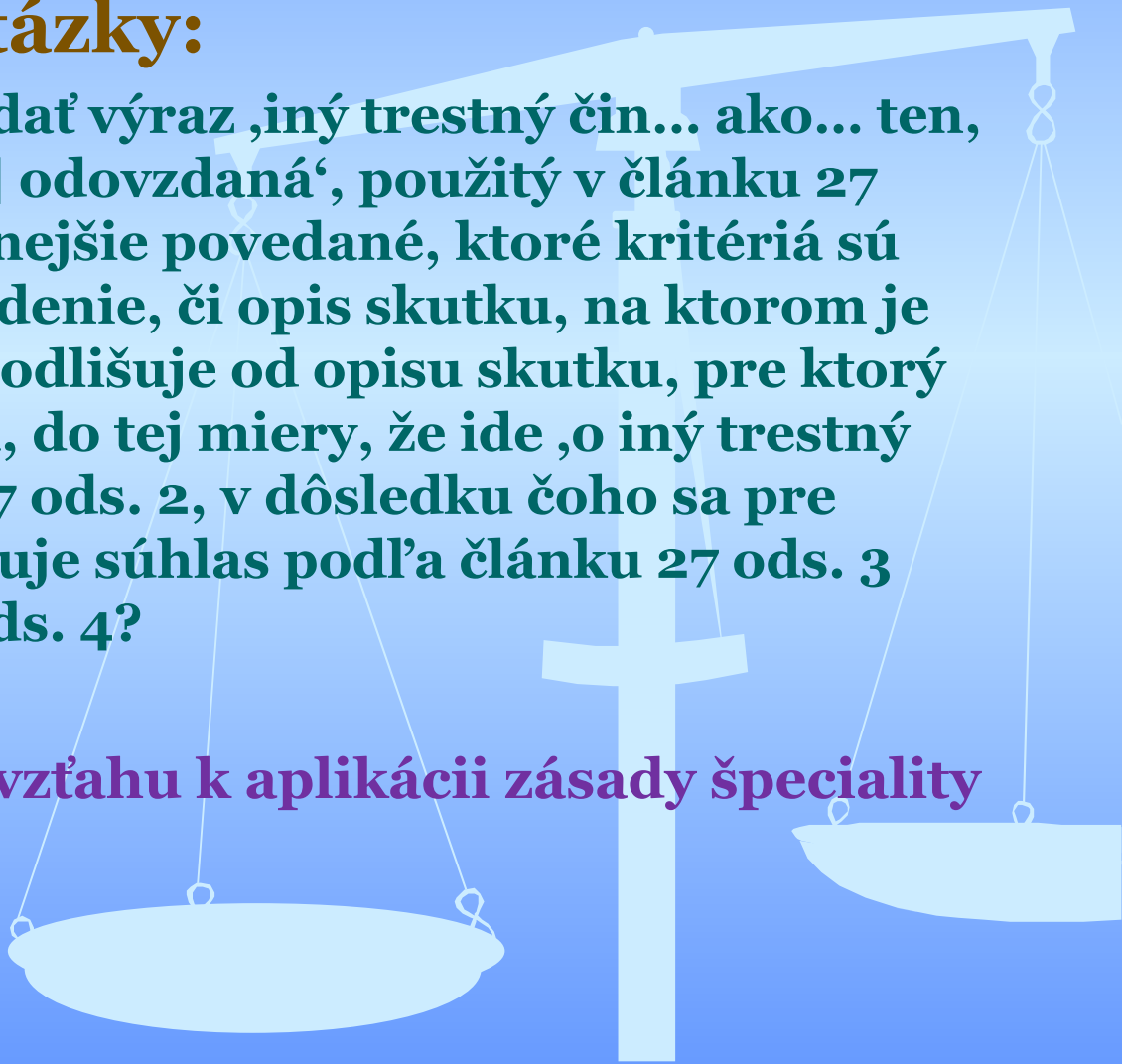
Artur Leymann a Aleksej Pustovarov

- **Vec C-388/08 PPU**
- **zásada špeciality – konanie o udelení súhlasu**
- ***Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584, články 3, 4 a článok 27 ods. 2, 3 písm. g) a článok 27 ods. 4***
- **Predmet**
 - **Čl. 27 ods. 2 až 4 RR EZR - výnimky z aplikácie zásady špeciality**
 - **výklad pojmu „ iný trestný čin, než ten pre ktorý bola osoba odovzdaná“**

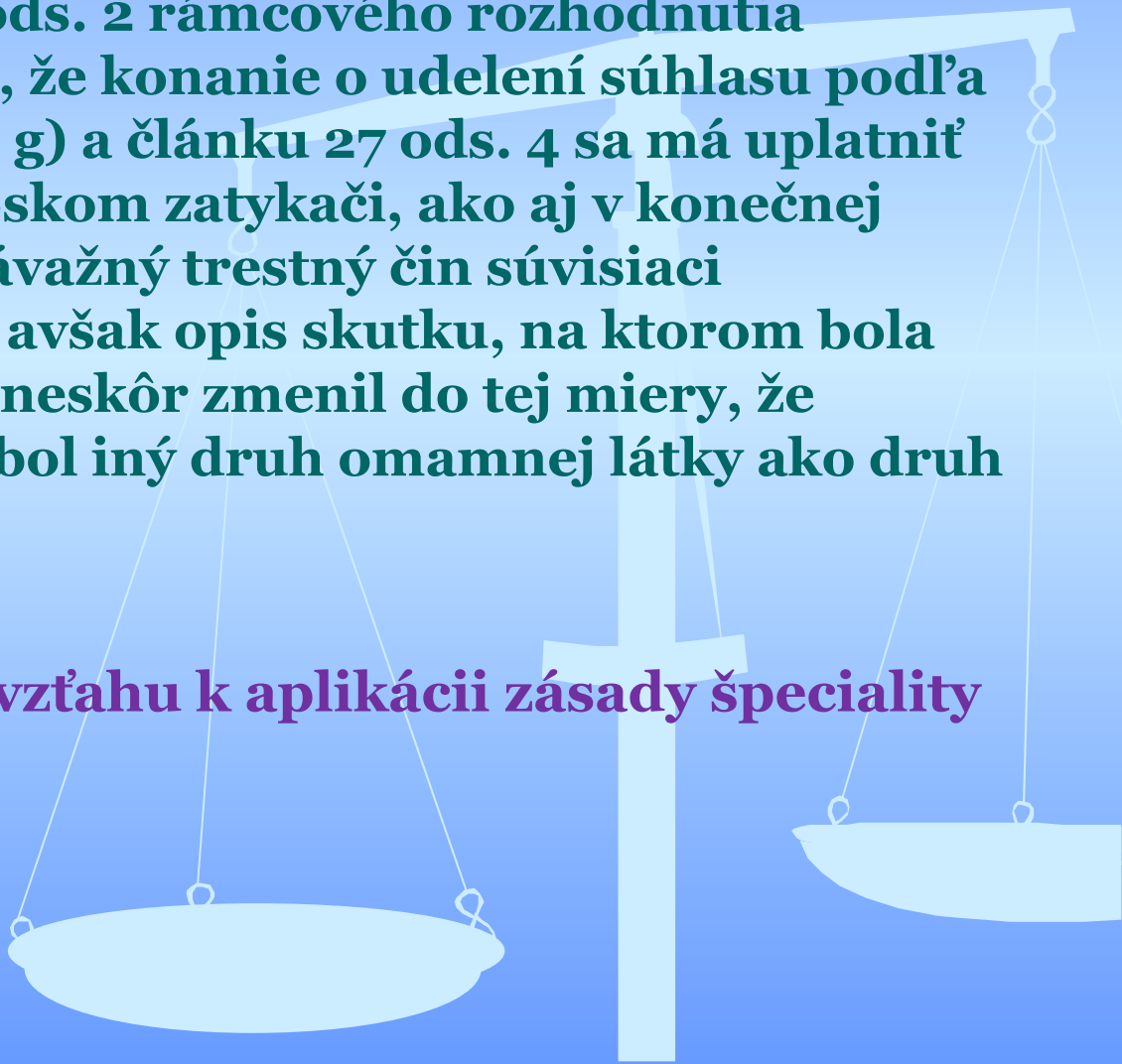
Artur Leymann a Aleksej Pustovarov

- **Prejudiciálne otázky:**
- „1. Ako sa má vykladať výraz ‚iný trestný čin... ako... ten, pre ktorý bola [osoba] odovzdaná‘, použitý v článku 27 ods. 2 RR o EZR, presnejšie povedané, ktoré kritériá sú rozhodujúce pre posúdenie, či opis skutku, na ktorom je založená obžaloba, sa odlišuje od opisu skutku, pre ktorý bola osoba odovzdaná, do tej miery, že ide ‚o iný trestný čin‘ v zmysle článku 27 ods. 2, v dôsledku čoho sa pre trestné stíhanie vyžaduje súhlas podľa článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4?
- **Totožnosť skutku vo vzťahu k aplikácii zásady špeciality**

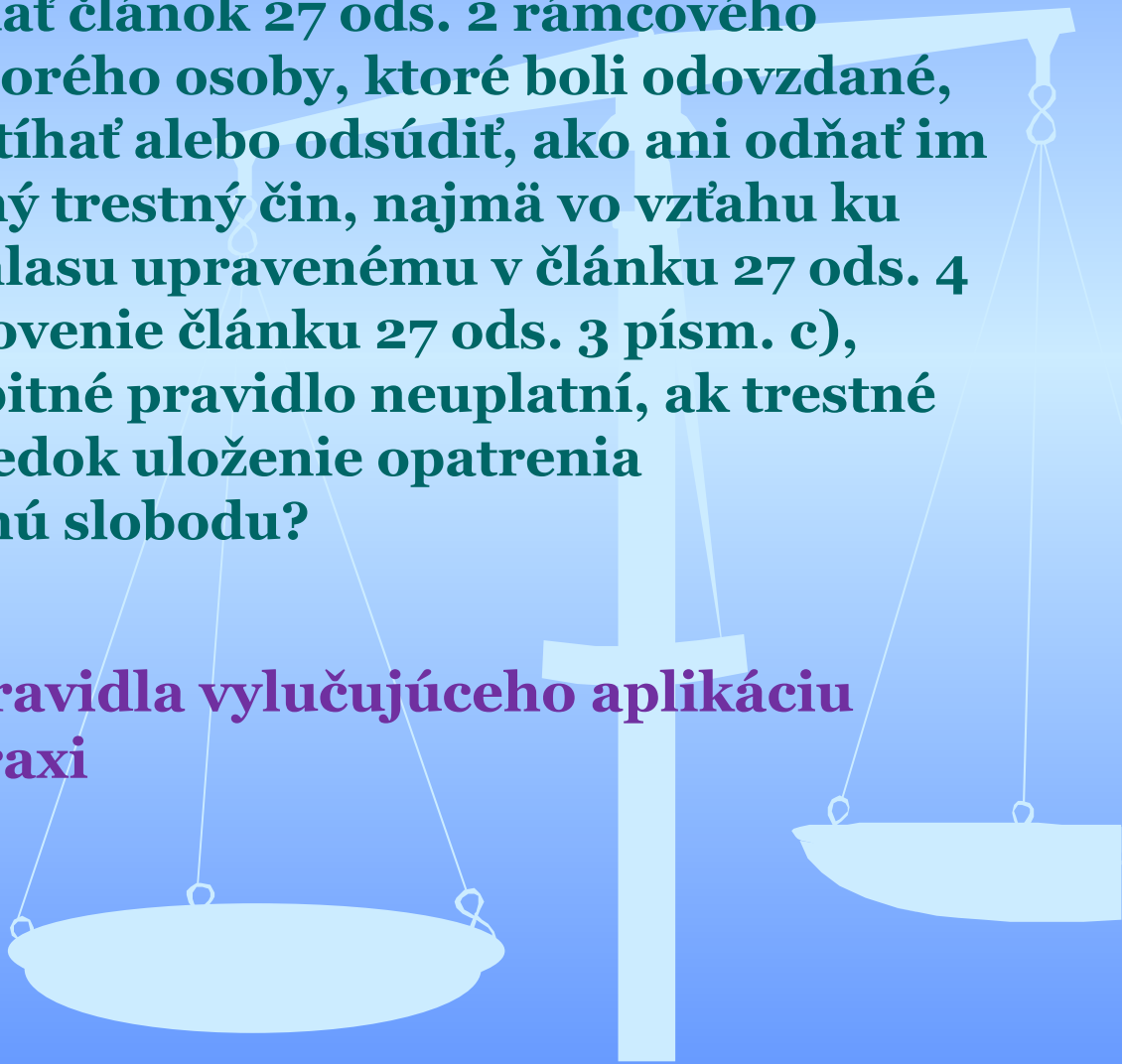
Artur Leymann a Aleksej Pustovarov

- **2.** Má sa článok 27 ods. 2 rámcového rozhodnutia vykladať v tom zmysle, že konanie o udelení súhlasu podľa článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 sa má uplatniť v situácii, keď v európskom zatykači, ako aj v konečnej obžalobe sa uvádzal závažný trestný čin súvisiaci s omamnými látkami, avšak opis skutku, na ktorom bola obžaloba založená, sa neskôr zmenil do tej miery, že predmetom obžaloby bol iný druh omamnej látky ako druh uvedený v zatykači?
- **Totožnosť skutku vo vzťahu k aplikácii zásady špeciality**

Artur Leymann a Aleksej Pustovarov

- **3.** Ako sa má vykladať článok 27 ods. 2 rámcového rozhodnutia, podľa ktorého osoby, ktoré boli odovzdané, nie je možné trestne stíhať alebo odsúdiť, ako ani odňať im osobnú slobodu pre iný trestný čin, najmä vo vzťahu ku konaniu o udelení súhlasu upravenému v článku 27 ods. 4 a s ohľadom na ustanovenie článku 27 ods. 3 písm. c), podľa ktorého sa osobitné pravidlo neuplatní, ak trestné stíhanie nemá za následok uloženie opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu?
- **Výklad osobitného pravidla vylučujúceho aplikáciu zásady špeciality v praxi**

Artur Leymann a Aleksej Pustovarov

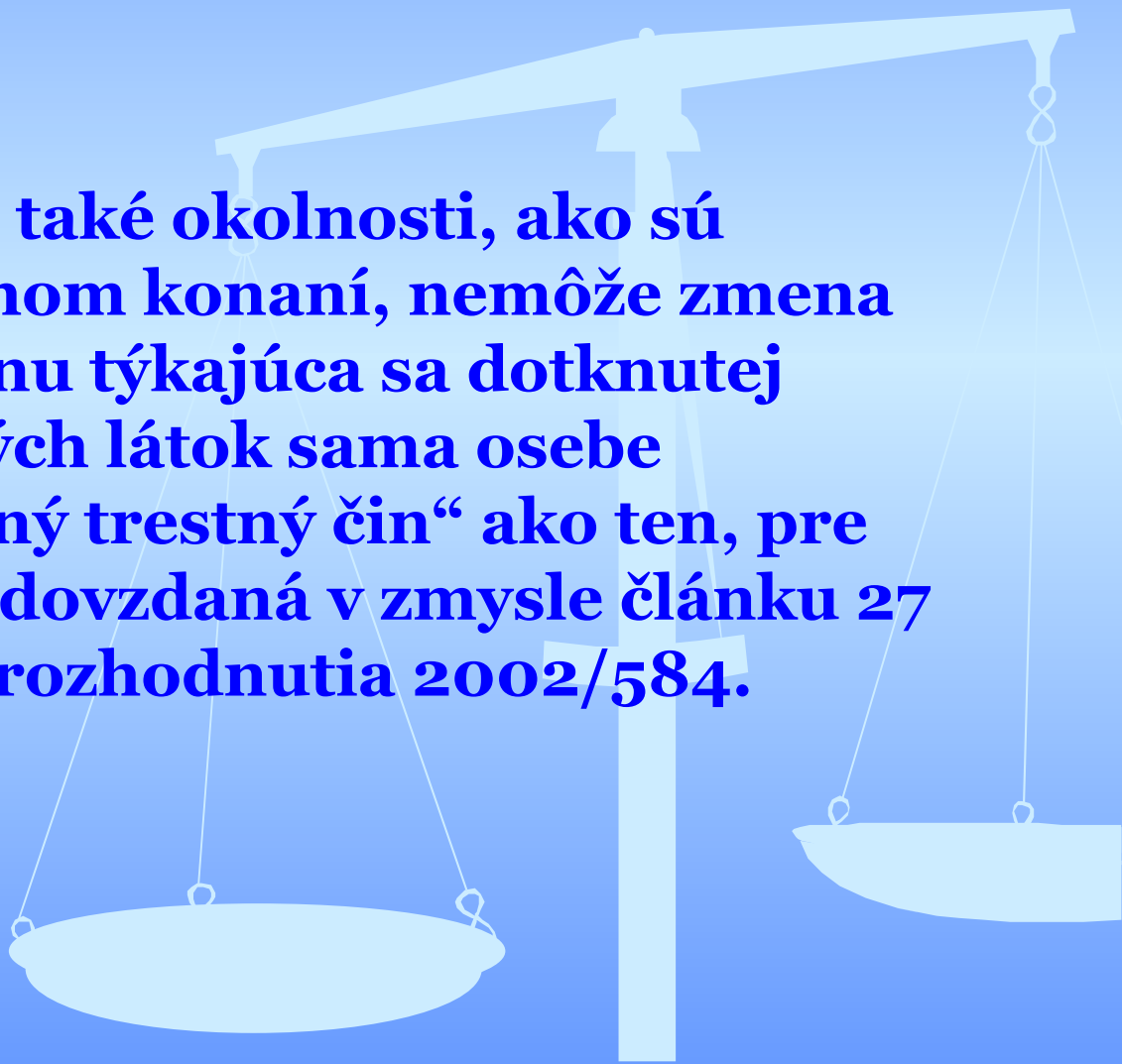
■ Rozsudok

- 1. Na účely určenia, či ide o „iný trestný čin“ ako ten, pre ktorý bola osoba odovzdaná v zmysle článku 27 ods. 2 RR o EZR, ktoré vyžaduje konanie o udelení súhlasu uvedené v článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 tohto RR, treba overiť, či **znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa zákonného opisu tohto trestného činu spáchaného vo vydávajúcom členskom štáte sú znakmi skutkovej podstaty, pre ktoré bola osoba odovzdaná, a či existuje dostatočná zhoda medzi údajmi uvedenými v zatykači a údajmi uvedenými v neskoršom úkone v konaní. Zmeny okolností týkajúcich sa času a miesta sú prípustné, ak vyplývajú z dôkazov predložených počas konania vedeného vo vydávajúcom členskom štáte v súvislosti s postupom opísaným v zatykači, ak nemiajú povahu trestného činu a ak nie sú dôvodom pre odmietnutie výkonu EZR na základe článkov 3 a 4 uvedeného RR.**

Artur Leymann a Aleksej Pustovarov

■ Rozsudok

- **2.** Vzhľadom na také okolnosti, ako sú okolnosti v pôvodnom konaní, nemôže zmena opisu trestného činu týkajúca sa dotknutej kategórie omamných látok sama osebe charakterizovať „iný trestný čin“ ako ten, pre ktorý bola osoba odovzdaná v zmysle článku 27 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584.

Artur Leymann a Aleksej Pustovarov

■ Rozsudok

- 3. Výnimku uvedenú v článku 27 ods. 3 písm. c) RR 2002/584/JHA treba vykladať v tom zmysle, že ak ide o „iný trestný čin“ ako ten, pre ktorý bola osoba odovzdaná, **musí byť súhlas vyžiadaný v súlade s článkom 27 ods. 4 tohto RR a získaný, ak je potrebné vykonať trest alebo opatrenie spojené s odňatím slobody. Osoba, ktorá bola odovzdaná, môže byť stíhaná a odsúdená za takýto trestný čin pred získaním súhlasu, ak počas trestného stíhania za tento trestný čin alebo v rozsudku o ňom nebolo uložené nijaké opatrenie obmedzujúce slobodu. Výnimka uvedená v tomto článku 27 ods. 3 písm. c) však v každom prípade nebráni tomu, aby osoba, ktorá bola odovzdaná, podliehala opatreniu obmedzujúcemu slobodu pred získaním súhlasu, ak je toto obmedzenie podľa zákona odôvodnené ostatnými bodmi obžaloby uvedenými v EZR.**